

ZÁMEČEK

**ZÁMEČEK JE TADY 20 LET
PRO TEBE!**

Milá Zámečata,

Zámeček letos slaví 20 let! Pro mě je Zámeček mladším bráchou o jeden rok. Pro velkou část z vás však bude Zámeček starším bráchou, který by měl umět se za vás postavit, motivovat, bavit vás a ukázat vám, že na nic nejste sami. Zámeček by pro vás v děcáku měl být parťákem, a také

pro dospěláky. Pevně věřím tomu, že časopis roli „staršího bráchy“ zvládá skvěle. Dětské domovy opravdu Zámečku přirostly k srdci a za redakci si přejeme, aby nám tento unikátní časopis fungoval minimálně dalších 20 let. I proto bych rád za všechny co nejpříjemněji poděkoval jeho zakladatelům, a to Flíkovi, jeho rodině a přátelům z kapely O5 a Radeček!

Jestli existuje slovo, které spojuje dětské domovy a všechny vydané Zámečky, pak je to podle mě „zážitek“. Zážitky, které prožíváme, často sdílíme svým přátelům na Facebooku, Instagramu a také na stránkách našeho časopisu Zámeček. Jsou to už stovky zážitků, které nás často dostávají mimo zdi

dětského domova, města, kraje, někdy i za hranice České republiky. Vždycky jsem říkal, že je to nej-důležitější hlavně pro chvíli, kdy opouštíme brány dětského domova. Mít zážitky, zkušenosti a přátele mimo děcák je důležité a obohacující. Posouvají nás pokaždé o něco výš a dál. A věřte mi, vím, že zážitky a zkušenosti v dětském domově i mimo něj nejsou vždy jen o úspěchu a radostných chvílích. Skládají se však také z neúspěchů a momentů, ve kterých není nikomu dvakrát do smíchu. O tom se už však moc nepíše, ale prožívá to každý z nás. Důležité je nebát se chyb a případně se z nich poučit. A přeji Vám, aby čtení a prohlížení tohoto narozeninového Zámečku bylo pro vás skvělým zážitkem.

Teď už je v plném proudu hokejová extraliga. To náš webmaster Franta, nejznámější olomoucký fotbalový fanoušek, moc neocení, a tak můžete Frantovi pro večerní zábavu posílat články a fotky z vašich dětských domovů. A to na Facebook: Časopis Zámeček nebo na e-mail: redakce@zamecek.net. Moc se na ně v redakci těšíme a děkujeme, že jste s námi!

Mějte se krásně.

Za redakci Zámečku, Flíka, Frantu, Jířu, Helmuta, Natku a Ivču, vás zdraví

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

NAROZENINOVÁ PŘÁNÍ

K narozeninám patří pořádná oslava (o té více uvnitř čísla) a taky blahopřání. A těch nám přišlo více než dost. Za všechny děkujeme!

Nejzajímavější gratulaci poslali kluci a holky z DD Strážnice. Je nejen nápaditá, ale i dramatická - vždyť fotograf musel vylézt na střešinu nebo možná i na komín děcáku.

Děkujeme a těšíme se na další společné roky.

redakce

Zveme vás do gymnázia Open Gate

Možná patříte k žákům pátých tříd, kteří si lámou hlavu otázkou, jestli zůstat na základce, nebo zkusit přijímačky na osmileté gymnázium. S rozhodnutím vám mohou pomoci i dny otevřených dveří, kdy se v gymnáziu můžete zeptat na vše, co vás ke studiu i k bydlení na kolejích zajímá.

V Gymnáziu Open Gate v Babicích nedaleko Prahy jsou Dny otevřených dveří naplánovány celkem dva, **a to ve čtvrtek 23. listopadu 2017 a 18. ledna 2018**. Na Open Gate můžete jít do primy po páté třídě nebo i přestoupit do vyššího ročníku z druhého stupně ZŠ či z jiného gymnázia.

Pokud byste si chtěli prohlédnout celý areál školy a nehodil by se vám stanovený termín, můžete si domluvit návštěvu i v kterýkoliv jiný den během školního roku. Stačí se dopředu domluvit s paní Janou Schramlovou, která má plánování návštěv na starosti. Zastihnete ji na těchto kontaktech: email schramlova@opengate.cz, info@opengate.cz nebo tel.: 323 616 405.

Open Gate je sice soukromé gymnázium, kde studenti platí školné. Dětem z dětských domovů, pěstounských rodin nebo těm, jejichž rodiče by neměli peníze na zaplacení školného, pomáhá Nadace The Kellner Family Foundation, která jim poskytuje sociální stipendium. Nejdříve je ale potřeba úspěšně projít přijímacím řízením. Srdečně vás zveme k nám.

Jitka Tkadlecová

www.opengate.cz

Duhový most

Začátkem května proběhl v Šumperku další ročník Duhového mostu. Víkendová akce nabídla exkurzi do přečerpávací vodní elektrárny, koncerty, spoustu soutěží a zábavy. Nechyběla ani oslava 20 let Zámečku, jehož redaktoři událost pořádali... (10-15)

Zvířata v DD

Téma naší ankety se tentokrát zaměřilo na domovská zvířátka. O jaké mazlíčky se holky a kluci starají? Proč si někde mohou pořídit čtyřnohého kamaráda a jinde ne? Kromě dětí přispěli odborným názorem také zástupci hygienické stanice... (19-21)

Teribear

Charitativní projekt Terezy Maxové Teribear hýbe Prahou hlásí rekord. Loňský výtěžek byl překonán o více než 3 000 000 Kč! Mezi běžce se zařadilo mnoho dětských domovů. Děni na Vítkově si Zámeček nenechal ujít. (34-37)

Generační interview

Současný šéfredaktor Zámečku Lukáš Kotlár oslovil svého předchůdce Graciána Svačinu. Jak jedna z nejvýraznějších osob tohoto časopisu vzpomíná na léta po boku Flíka, Miloše Nguyena a dalších? A co popřál Zámečku k 20. výročí? Nalistujte si „šéfredaktorský“ rozhovor. ... (16-17)

Cesta k Baltu

Pět kluků z DD Krompach ujelo na kole téměř 600 kilometrů za 5 dní. Hrábli si na dno svých sil, ale nevzdali se. Kam až dojeli a komu tímto netradičním činem pomohli? To se dozvíte z (foto)reportáže. (22-31)

Zprávy z domovů

Díky vašim článkům a fotkám nastartujeme stroj času a přeneseme se zpátky do léta. Konec školního roku, prázdniny, výlety, exkurze, tábory... Na třicet stránek plných dobrodružství. (42-71)

Zámeček podporují

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Cais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda, vladislav.sobol@zamecek.net)

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hruža (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojemsko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

20 let Zámečku

Naše redakční pošta byla v posledních dnech docela přeplněná. Děkujeme všem partnerům, spolupracovníkům, domovům i dětem za přání!

Duha Zámeček & redakce

JEDENÁCTILETÁ VĚRNOST

Přejeme Zámečku mnoho a mnoho popsaných stránek a kroky vpřed jen tím správným směrem. Díky Zámečku se před jedenácti lety šířilo povědomí o Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou do dětských domovů, proto budeme Zámečku vždycky věrni.

Začátky projektu Hejbejte se a zpívejte máme spojeny s velkou nostalgií a pokorou, která v nás přetrvává při každém ročníku, který pro děti připravujeme. Letos je to už jedenáctý, strašně to letí!

Hanka Kynychová a Kateřina Fingralová

POZITIVNÍ DVACÍTKA

Tým projektu Začni správně a yourchance o.p.s. přeje Zámečku do dalších dvaceti let co nejvíc pozitivních příběhů na stránkách Vašeho úžasného časopisu!

za yourchance Vlasta Holéciová

OD HLAVNÍHO PARTNERA

Přejeme všechno nejlepší k 20. narozeninám a jsme moc rádi, že časopis Zámeček dává dětem z dětských domovů hlas a příležitost sdílet své zážitky.

Nadace Terezy Maxové dětem

SPOLEČNÉ JUBILEUM

Milý Zámečku,

jsi tu už dvacet let. To už jsi opravdu dospělý. U nás v Letním domě jsme na tom stejně. Jsme také dvacetiletí, a snad i proto si tak dobře s Tebou rozumíme. Přátelství s Tebou nám dělá radost. Dovídáme se Tvým prostřednictvím nejen spoustu důležitých věcí, ale rádi se s Tebou dělíme i o naše zkušenosti a události, které s dětmi prožíváme. Nu a protože máš, milý Zámečku, ty narozeniny, je na místě Ti přát!

Letní dům Ti přeje spoustu pozorných čtenářů, dostatek dopisovatelů a skvělých spolupracovníků, nu a taky hodně sil všem, kteří zprávy a příspěvky zpracovávají a Tvým prostřednictvím je pak s námi k naší radosti sdílejí.

Letní dům

P.S.: My taktéž přejeme Letnímu domu krásné kulatiny a jen to nejlepší do dalších (nejen) dvaceti let. Díky za vše, co děláte!

KDYŽ JSEM BYLA MALÁ...

Milý Zámečku, přeji Ti, abys nadále spojoval všechny děti v dětských domovech, abys stále dělal radost stejně jako mě, když jsem byla malá. Děkujeme, že se díky tobě necítíme sami. JE NÁS VÍC, CO DOKÁŽOU V ŽIVOTĚ VELKÉ VĚCI. PUSU VŠEM DO ZÁMEČKU I VŠEM DĚTEM DO DD!

Veronika Kašáková se svým nadačním fondem

CENNÁ SPOJKA

Rádi bychom popřáli časopisu Zámeček k 20. narozeninám spousty spokojených čtenářů, hodně nových článků a stále zvyšující se návštěvnost na webových stránkách.

Časopis Zámeček je velmi užitečnou „spojkou“ mezi nadacemi, neziskovými organizacemi a dětmi z dětských domovů včetně dětských domovů samotných. Chtěli bychom mu poděkovat za jeho práci, které si velmi ceníme!

Tým Nadání a dovednosti o.p.s.

BUDEME VE SPOJENÍ

K vašemu 20. výročí díky posíláme, za časopisy, ze kterých tolik radost máme! Za informace z domovů, jenž sledujeme... Pod jednou střechou dění se tak spojujeme. Přejeme redakci ještě mnoho dalších vydání o radosti dětí z jejich životů, či jejich nadání. Připijíme a slavíme s vámi až do rozednění... Byli jsme a budeme stále s vámi ve spojení.

členové spolku VE SPOJENÍ

ZÁMEČEK NÁM ZMĚNIL ŽIVOT

Časopis Zámeček je jednou z nejdůležitějších a nejlepších věcí, které naší kapelu potkaly. Díky Zámečku jsme poznali desítky kamarádů. Setkávání, akce, tábory, koncerty s dětmi z dětských domovů nám změnily život a daly nám důvod, proč muziku dělat a proč skládat písničky. Jsme přesvědčeni, že bez Zámečku by naše kapela už dávno neexistovala.

O5 a Radeček

BÁSNÍČKA PRO ZÁMEČEK

Tuhle krátkou básničku,
posílám Ti v přáníčku,
aby se dál dařilo
hodně výtisků a čtenářů přibývalo
a nic zlého vás
v redakci Zámečku netrápilo!

Spoustu krásných článků ze života našich dětí (tím myslíme všech dětí žijících po celé republice v DD)
přeji

děti a zaměstnanci DD Znojmo

NENECHÁVÁTE NÁS NAPOSPAS...

Přeji za celý náš domov hodně úspěchů do dalších let. Ať se redaktorům práce daří, je zajímavá a čtivá, ať Zámeček děti baví a mají ho rádi. Vzpomínám i na roky, kdy jsem ho moc ráda nečetla. To se ale hodně změnilo a začínám mít dobrý pocit z toho, že se našich domovů a dětí zastáváte a nenecháváte nás napospas těm, co by nás chtěli vidět někde úplně jinde. Moc děkujeme.

Hana Štrajtová, ředitelka DD Tišnov

A JEŠTĚ JEDNOU RÝMY-ŠPRÝMY

20 let, to už je doba
žádné vteřiny však není škoda.
S tebou si vždy rádi čteme
reportáže nebo vtipné komentáře.
Přejeme ještě spoustu let:
chceme vědět vše a hned.

Děti z DD Tuchlov

ČTENÁŘE I PENÍZE!

Přejeme Zámečku k jeho dvacátým narozeninám stále více čtenářů a dostatek nových nápadů na další zajímavé články. Ať se i v dalších letech podaří zajistit dostatek finančních prostředků na vydávání časopisu a ať v budoucnu Zámeček oslaví ještě celou řadu dalších významných i méně významných výročí...

**Děti, tety a strejdové
z Dětského domova Čtyřlístek, Planá**

Chtěl bych vám popřát k 20. narozeninám, co ale přát časopisu, který je široko daleko tak oblíbený. Snad jenom toto, strach o vás nemám, nejen děti Vás mají rádi a rádi vás čtou. Ať Vás elán a radost nikdy neopustí!

Za DD Ledce Roman Pejša, ředitel

NIKDY NEZAPOMENU NA SRAZY DĚTSKÉ REDAKCE

Je mi velkou ctí být přítomný při oslavách 20 let od vzniku časopisu, který putuje už velkou řádku let mezi dětskými domovy po všech koutech naší republiky. I já jsem měl tu možnost být redaktorem tohoto časopisu a prožívat různá dobrodružství.

Nikdy nezapomenu na srazy dětské redakce časopisu Zámeček, které byly hodně přínosné do života. Učili jsme se pod odborným dohledem psát reportáže, poskytovat rozhovory atd. Flík, jeho manželka Ivanka a kolektiv dobrovolníků pro nás připravovali na každý den nějaké návštěvy zajímavých míst.

Jednou jsem i zažil rutinní život zaměstnance České televize. Byl jsem s redaktory na poradě, poté jsme se rozjeli auty na svá pracoviště. Já jel s paní redaktorkou na natáčení nových pohádek na Žofín, kde jsme připravovali vánoční televizní program, co kdy budou vysílat.

Jako bývalý chovanec DDŠ Býchory mám krásné vzpomínky na dětství. Nyní již jedu 6. rok „na vlastní triko“. Pracuji jako nižší zdravotnický pracovník v domově pro seniory.

Takže milý Zámečku, přeji Ti do dalších dvacítky hodně moc štěstí, úspěchů, fajn kolektiv redaktorů/redaktorek a milé čtenáře z dětských domovů. Děkuji za tu možnost být přínosem pro tento časopis.

Jakub Pěkný

**bývalý chovanec DDŠ Býchory
a člen dětské redakce časopisu Zámeček**

ZÁMEČEK: UKAZATEL SMĚRU NA ROZCESTÍ OSUDU

Se Zámečkem jsem se seznámil roku 2005 v DD Litovel. S nadsázkou tvrdím, že jsem ke spolupráci s tímto časopisem doslova utekl.

V prvním článku, který jsem napsal, jsem totiž popisoval svůj životní příběh a útěk z děcáku zaviněný strachem z neznámého prostředí i cizích lidí.

Z dětského písálka se postupem času stal stabilní člen redakce, reportér a šéfredaktor online sekce. Zámeček výrazně ovlivnil můj život; ukázal mi směr, kterým

se vydat. Díky němu jsem se rozhodl po maturitě studovat žurnalistiku na vysoké škole, díky němu toužím po práci v médiích, díky němu získávám kontakty a novinářskou praxi. Cítím hrdost, že mohu být členem zámečkovské rodiny.

Není náhoda, že časopis pro dětské domovy přežil 20 let. Je za tím obrovský kus poctivé práce Vládi „Flíka“ Sobola, Ondry „Helmuta“ Poláka, jejich rodin a přátel. A za to jim patří tak obrovské DÍKY, že i velký Zámeček by byl pro takové poděkování malý.

Franta Berger

Oslavy Zámečku proměnily Šumperk na DUHOVÝ CIRKUS

1997–2017

Časopis Zámeček letos slaví 20. narozeniny! K této příležitosti jsme opět po deseti letech uspořádali akci Duhový most v Šumperku, kam spolu s námi přijelo slavit několik stovek dětí z dětských domovů, z běžných rodin a z dalších organizací pod sdružením DUHA. Přinášíme Vám rychlou vzpomínku na velkolepou oslavu, která proběhla v květnu 2017, a pevně věříme, že společně budeme moc oslavit v Šumperku v roce 2027 zámečkovské 30. narozeniny...

„Když jsme před 20 lety začali poznávat kluky a holky z děcáku, řekli jsme si, že pro ně něco uděláme, tak jsme zjistili, že všichni děckám dávají jen prachy. Sponzoři se zhlédli v dětských domovech, udělali pro ně soutěž jednou za rok. První vyhrál foťák, mobil, nebo počítač. A my jsme si řekli, že to není to pravý, co děti potřebují. Rozhodli jsme se pro ně dělat víkendovky na horách, sjíždět s nimi řeky, psát s nimi časopis a dávat jim zážitky, ze kterých jednou budou mít nejen vzpomínky, ale něco důležitého pro jejich samostatný život,“ vysvětluje myšlenku založení a smysl fungování Zámečku spoluzakladatel Vladislav Sobol, v

Zámečku dětem a dospělákům známý jako Flík. Časopis Zámeček vznikl roku 1997 v Šumperku, kde ho založili členové kapely 05 a Radeček spolu s Flíkem, který od samotného založení je v čele tohoto unikátního časopisu; ať už to bylo v roli šéfredaktora, nebo nyní v pozici předsedy redakční rady.

Během třídní akce Duhový most 2017 v Šumperku o zážitky rozhodně nebyla nouze. Od cirkusového průvodu městem až po vyvrcholení v podobě narozeninového festivalu za účasti veřejnosti, to byla opravdu neskutečná jízda!

Na začátku jen prázdná víkendová škola Sluneční v Šumperku. To po několika hodinách, kdy přijeli účastníci Duhového mostu z celé republiky, se stalo rychle minulostí. Vyzvednout duhová trička, namalovat klaunovské obličejy, umístit červené nosy, průvod městem, uvítací fireshow. Následoval Duhový závod se stanovišti, soutěž o nejlepší hamburger, zájezd na přečerpávací vodní elektrárnu Dlouhé stráně. Mirek z DD Příbor byl na Duhovém mostě podruhé a říká: „V dětských domovech se občas nudím, a proto mám rád akce jako je Duhový most.“ Pro

nudu skutečně nezbyl čas. Na účastníky čekal dále fotbalový turnaj, cirkusové šapito, mini-golf, motokáry, večerní hraní u ohně s kytarami a závěrečný narozeninový festival, na kterém kromě dětí z dětských domovů vystoupili také Voxel či šumperská slavná kapela 05 a Radeček.

Lukáš Kotlár

KDO S NÁMI SLAVIL?

- DD Příbor
- DD Liptál
- DD Čeladná
- DD Fulnek
- DDŠ Býchory
- DD Potštejn
- DD Uherský Ostroh
- DD Písek
- DD Velké Heraltice
- DD Brno
- Dlažka Přerov
- Arabela Liberec
- Kopretina Plzeň
- KSKD Sokolov
- AZ Žďár nad Sázavou
- Kluci od Rysí řeky Moravská Třebová
- Lepší oddíl Olomouc
- Rysi Olomouc
- SVČ Nové Město na Moravě
- Kapka Sokolov
- Králováci Kašperské Hory
- Bartoňka Náchod
- Kříšťál Lutín

Šumperk jsme proměnili v obrovský cirkus

Když je svět s bublinami jednoduše barevnější

Z autobusu k lanovce, pak šestisedačka a znovu pěšky až na Dlouhé stráně. Byl to kus cesty...

...ale výsledek stál za to!

Na festivalu Zámečku nechybělo šapito Cirkus trochu jinak

Takhle to vypadá, když festival organizuje cirkus. Přípravy vrcholí

Festival ve své plné kráse

Headliner festivalu? Kapela O5 a Radeček! Tomino popřál Zámečku ke 20. narozeninám...

Kdo by s VOXELEM neměl po koncertu selfie, jakoby neexistoval

...a pak po letech zahrál a zazpíval neoficiální hymnu dětských domovů: A co zítra

ROZHOVOR ŠÉFREDAKTORŮ ZÁMEČKU

Gracián Svačina: Zámeček má obrovskou sílu měnit domovy k lepšímu

V rámci narozeninového rozhovoru jsem se rozhodl popovídat si s Graciánem Svačinou (dříve Dětský domov Jemnice), který pro své jméno a působení v Zámečku bude navždy velmi dobře zapamatován. Dnes je mu 27 let, žije v Anglii a už brzy se přestěhuje s přítelkyní do rodinného domku v Česku, který si zde koupili. Rozhovor současného šéfredaktora s šéfredaktorem bývalým odhalí, jak Grejsi vnímal Zámeček v době svého působení, a také, o jak velký trapas se postaral, když dělal reportáž z Nejmilejšího koncertu.

ODPOVĚDNOST

Jak vzpomínáš na Zámeček za tvého působení?

V době, kdy já jsem tam psal, jsem vnímal obrovskou sílu Zámečku. Mohl věci v dětských domovech hodně měnit, a hlavně jsem si všiml, že si toho začaly všimát děti. Že Zámeček má sílu na některé věci upozorňovat a potom například jednotlivé špatnosti měnit k lepšímu. Já jsem se vždycky snažil najít tento směr, toho se držet a rozvíjet ho.

V čem je jiná role člena dospělé redakce, než role šéfredaktora?

Ta role byla jiná v tom, že šéfredaktor má odpovědnost nejen za svoje jméno, když říká svoje názory. Často jsem vystupoval za celý Zámeček, a to znamená, že jsem nikde nechtěl udělat Zámečku ostudu. Byly tedy momenty, kdy by mi tolik nevadilo udělat ostudu sobě, ale krotit jsem se, abych nezostudil Zámeček, protože jsem byl ve funkci šéfredaktora.

Co máš na mysli slovem „ostuda“?

Kdybych to měl říct jinak, nemohl jsem být radikální, jak bych třeba já radikální či přímý

chtěl být. Nechtěl jsem například, aby do toho byl Zámeček zbytečně zatažen, protože v některých chvílích jsem kromě sebe byl zástupcem právě Zámečku.

OCHRÁNCI DĚTSKÝCH PRÁV

S Milošem Nguyenem jste tvořili silné zámečkovské duo. Zajímalo by mě, jak jste se dali dohromady a jak vlastně vypadala vaše spolupráce?

Miloš mě našel. Respektive když jsem začal psát jako malý kluk, byl jakoby můj šéf a já jsem k němu vzhlížel. Samozřejmě tam byla osobnost Flíka, kterého jsem bral spíše jako autoritu. Miloš byl ke mně věkově blíží, navíc si taky prošel děcákem. Vzhlížel jsem k němu jako ke člověku, který to dokázal. Řekl jsem si, proč já bych to nezvládl, když on jo.

Jak vzpomínáš na akce, kde jste se s Milošem potkávali s ostatními dětmi?

Děcka nás s Milošem začaly pomalu znát, protože jsme spolu na některé věci upozornili a řešili jsme je. Pamatuji si, že často se nás děti i na něco ptaly a dávaly nám náměty. Třeba přišly a řekly, že u nich v děcáku mají kamery. Kromě reportáže jsme se přímo na místě taky ptali na to, co se jim nelíbí a co by například chtěly změnit.

Vzpomeň si na jeden takový příklad?

Vzpomínám si na jeden domov, kde děckám strhávali z kapesného strašně moc peněz: 5 korun za to, že si nepřezuly boty; 4 koruny za to, že nedojedly oběd; 10 korun za to, že si nevzaly svačinu do školy. Skončilo to tak, že nakonec místo tehdejších 150 korun obdržely třeba jen 20 Kč. Často se ocitly i v mínusu, což

bylo protizákonné, protože děti musely dostat minimálně tři čtvrtiny kapesného. Po reportáži v Zámečku sama paní ředitelka uznala chybu a od dalšího měsíce tomu už tak nebylo.

FOTIL JSEM, CO SE MI LÍBIL

Dokážeš si vzpomenout na nějakou trapnou, ale úsměvnou chvíli ze Zámečku?

Jednou jsem byl jako zpravodaj na Nejmilejším koncertě; myslím, že to bylo ve Valašských Kloboukách. Pořádal to Dětský domov Smolina. Oni to, že přijel zpravodaj Zámečku, vzali moc vážně, jako že dorazila velká delegace. Přitom jsem přijel já, čtrnáctiletý nebo patnáctiletý kluk. Protože jsem tehdy neměl peníze na to, abych si koupil pořádný foťák, tak za mnou přišel pan ředitel (nebo zástupce) a říkal mi, abych o tom hezky napsal, a dodal: „Aby ty fotky byly pěkné, tak my Vám tady dáme foťák. Foťte, co se vám bude líbit.“

Já samozřejmě na tom koncertě potkal spoustu kámošů. Úplně jsem zapomněl, že mám fotit Nejmilejší koncert. Až na pár fotek z NK, jsem se spíš fotil s kámoši. Potom přišel pan ředitel a řekl, ať mu teda dám ten foťák, že on fotografie stáhne k sobě do počítače a všechny mi pošle na e-mail. Když si všiml, že téměř na všech fotkách jsme jen já a kamarád, já s kamarádkou, já a kamarádi..., volal Flíkovi a strašně si stěžoval, koho to sem poslal. Flík tento průser musel žehlit. Místo toho, abych udělal reportáž, tak jsem se tam se všemi náramně vyfotil. A schytl to za mě Flík, že tam vyslal takového vola.

PROSTOR PRO NÁZOR

Proč vlastně podle tebe může být Zámeček v domovech vnímán negativně?

Naučil jsem se postupně to, že není potřeba Zámeček brát negativně. Vůbec to tak není. Zámeček je určitým hlasem dětí, jsou si v něm všichni rovni. A všichni se v Zámečku snaží formulovat své názory, postoje. A to, že některé názory jsou kladné a některé negativní, to tak prostě je. Zámeček je důležitý, protože k tomu

dává prostor. Za ten prostor by měli být všichni vděční, a to i někteří ředitelé, kteří na Zámeček strašně nadávají. Protože všichni, kdo jsou v domově, i ti, co tam pracují, zjistí, jak moc je něco super a je potřeba za to pochválit; anebo úplně naopak, což má vyvolat diskuzi k možné změně.

Kde je Gracián dnes?

Žiju v Anglii, s přítelkyní jsme tady začali pracovat na těch nejhorších pozicích, které si člověk dokáže představit. Dělal jsem třeba zahradníka, na nočních směnách jsem do kupy skládal sedačky, lepil jsem molitan k sobě. Tím jsem startoval na nějakých 30 librách, což jsou hrozné peníze. Postupně jsem se vypracoval. A dnes pracuji v sociálních službách. Teď jsme se s přítelkyní rozhodli, že chceme krásný rodinný život, a dokázali jsme si koupit rodinný domek v Česku.

Co bys popřál Zámečku k 20. narozeninám?

Aby fungoval dál, protože není důležité, že se Zámeček jmenuje zrovna Zámeček, ale vnímám ho jako prostor pro kluky a holky, kde si můžou říct svůj názor a sledovat to, jak se mají v jednotlivých domovech.

A druhá věc, chtěl bych popřát všem, kteří ten Zámeček dělají, ať nepřestávají a jsou super.

Připravil Lukáš Kottlár, šéfredaktor

Draci ve Skalách podesáté

Děti z píseckého dětského domova, organizace Letní dům a ŠVAGR připravily v září již 10. ročník komunitní akce Draci ve Skalách. Jubileum oslavily společně s devítmetrovým drakem Pradrakem. Do průvodu a také na hostinu pak zavítali i tři malí pestrobarevní dráčci, které děti od začátku léta vyráběly.

Slavnost se konala díky laskavé podpoře obce Skály, města Písek, Nadace Konabo, Státního fondu kultury ČR a také firmě Sodexo, s.r.o., která opět dětem přichystala bohatou hostinu.

Kejklíř Vojta Vrtek se postaral o dobrou náladu dětí i dospělých

Drak Pradrak a účastníci jubilejního 10. průvodu

Zvířata v DD?

Záleží na domluvě a přístupu

Mohou vůbec v dětském domově žít zvířata? A pokud ano, za jakých okolností? Zeptali jsme se odborníků z Hygienické stanice hlavního města Prahy, na naše dotazy odpověděl její ředitel Jan Jarolímek.

„Vyhláška č. 5/1969 o chovu a držení psů, koček a jiných zvířat na území hl. m. Prahy stanovila zákaz chovu těchto zvířat ve školských, zdravotnických a sociálních zařízeních typu domova důchodců.“ Ano, tedy i v dětských domovech. Ale nemusíte být smutní, tato vyhláška byla v roce 1995 zrušena. V dnešní době se tedy smíte v DD starat o svého mazlíčka, přičemž ono slovo „starat“ je velice důležité. Majitel zvířete je totiž zodpovědný za jeho chování – zvíře například nesmí obtěžovat okolí hlukem či pachem a nemělo by ničit nábytek anebo záhonky, naopak musí dostávat pravidelně žrádlo/vodu, v případě nouze je potřeba zajistit veterináře atd.

Pokud máte v domově třeba pejska a choďte ho venčit, měli byste myslet na fakt, že v některých částech obcí a měst je zakázán volný pohyb psů. Páníčci a paničky by také měli sbírat exkrementy svých čtyřnohých miláčků. Jestliže majitelé zvířátek o ně pečují, jak mají, je už vše na domluvě mezi dítětem a ředitelem ústavu. Ale pozor! „K pobytu psa v zařízení by měli mít možnost vyjádřit se rodiče (nebo zákonní zástupci, pozn. red.) dětí z důvodů možného vzniku alergie dítěte na srst zvířat,“ upozorňuje pan Jarolímek a dodává: „Z hygienického hlediska nesmí mít pes přístup do kuchyně, kde se manipuluje s jídlem a kam je nepovolaným vstup zakázán.“ To samozřejmě platí i u koček atp.

Výjimkou bývají osoby se zdravotním postižením, pro které je třeba vodící pes neodmyslitelnou součástí života. „Psi se v dětských zařízeních často využívají ke canisterapii – to jsou vodící nebo asistenční psi. Fyzická osoba se zdravotním postižením je povinna na požádání provozovatele potravinářského podniku, nebo jeho zaměstnance, předložit doklad o výcviku psa,“ vysvětlil ředitel HSHMP.

Chov domácích zvířat nahrává zejména dětským domovům a výchovným ústavům, které vlastní dvorek, zahradu. V paneláku nebo bytě je to složitější, ne však nemožné. Pokud toužíte po zvířátku – ať už jako jednotlivce, nebo kolektivně, zvažte nejprve všechna pro a proti. Promluvte si o tom třeba i s vychovatelem. Pak už jen stačí doufat, že vám ředitel(ka) vyjde vstříc. Děkujeme Hygienické stanici hlavního města Prahy za objasnění situace!

Redakce

Páníček ho opustil, v DD Tachov se Django mazlí s dětmi a štěká na zloděje

ANKETA O ZVÍŘATECH V DD: S kým se (ne)mazlíme

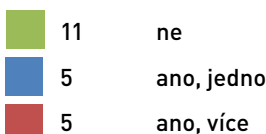
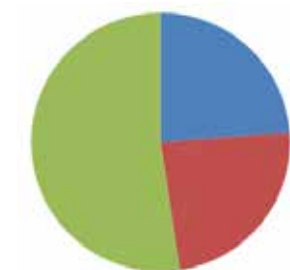
Zvířátka patří do našich životů. Ne nadarmo se říká, že nejlepším přítelem člověka je pes. Někdo ale dává přednost třeba kočičkám nebo koním. Nejen díky Zámečku asi všichni víme, že se o zvířata velmi rádi starají v DDŠ Býchory, kde jich mají opravdu požehnaně. Pejsek, koně, kozy, ovce... Čtyřnohý mazlíček štěká například i v DD Tachov, kam v dubnu zavítala naše redakce na návštěvu.

Zajímalo nás, jak je to zvířátky v ostatních domovech, a tak jsme se zeptali našich čtenářů. Před uzavěrkou tohoto čísla jsme udělali rychlou online anketu, do které se bohužel stihlo zapojit jen 21 děvčat a chlapců. Odpovědi přišly z 11 dětských domovů; respektive 10 zbylých respondentů neuvadlo, odkud pochází. To je sice příliš nízké číslo na to, abychom z něj mohli vyvodit smysluplný závěr, přesto jsme pro vás alespoň tyto odpovědi zpracovali a to nejzajímavější z ankety otiskli v časopisu.

MÁTE V DOMOVĚ NĚJAKÉ ZVÍŘE?

Deset z celkového počtu dotázaných dětí má v domově zvíře. Pět z nich dokonce více než jedno. Sedmnáctiletý Karel z Hodonína se pochlubil: „Náš pejsek je zlatý retriever. Jmenuje se Leontyna. Má canisterapeutické zkoušky. Je již v pořadí druhým pejskem, kterého máme v domově. Velmi se mu u nás líbí a máme ho rádi, jezdí s námi

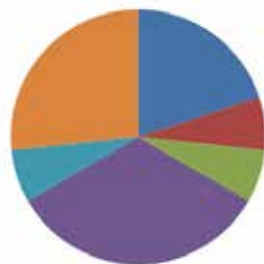
na společné akce. V minulosti jsme měli v DD dvě kočky, papoušky, křečky, pískomily a spoustu hlodavců.“

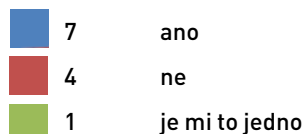
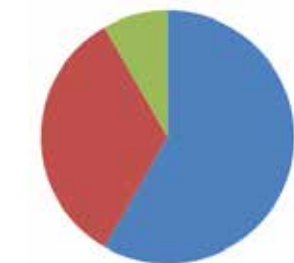
JAKÉ ZVÍŘE (ZVÍŘATA) VLASTNÍTE?

U respondentů vládnu zejména hlodavci. Možná je v dětských domovech nejlepším přítelem člověka morče. Pravda, furt lepší než papoušek, který by vám do všeho kecal a ještě by se hádal. V kolonce „jiné“ se nejčastěji objevovali králíci či slepice.

Tato zvířata se však řadí mezi hospodářská, kterým byla věnována samostatná otázka. Kromě těchto dvou bychom u dotázaných našli třeba i kachny, husy nebo kozy. Už jenom vypěstovat zelí, uvařit knedlíky a sváteční oběd je na světě. Jen bych kachnu/husu pro jistotu nezapíjel kozím mlékem, i když je velice zdravé.

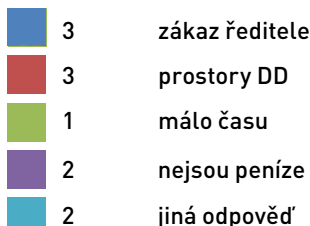
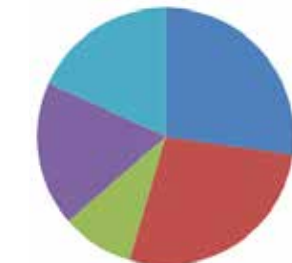
JESTLIŽE NEMÁTE ŽÁDNÉ ZVÍŘE, CHTĚLI BYSTE SI NĚJAKÉ POŘÍDIT?

Z jedenácti dětí, které v domově nemají žádné zvíře, by si jich většina chtěla nějaké opatřit. Dvaadvacetiletý Pavel z DD Uherský Ostroh se k tématu rozpísal: „Když to vezmu ze svého pohledu a svých pocitů, tak v přítomnosti zvířete se mnohdy cítím lépe než v přítomnosti některých lidí. Pokud se podíváme na stránku zdravotní a psychickou, tak je dnes úplně normální a běžnou metodou, že se zvířata využívají k léčebným procesům a nápravám. Navíc je tato metoda dokázána výsledky, které jsou pozitivní a mnohdy častěji vyhledávanější než pomoc lékařského odborníka. Tím bych tedy chtěl říct, že jsem pro [mít zvíře v DD, pozn. red.], a oceňuji dětské domovy, kde mají zvířata. Děti se naučí ke zvířatům chovat, zjistí, jaká je to

dřina, když musí například vyčesávat psa, kočku, koně atd., mohou to vzít také ze stránky finanční a uvědomí si, jak to je nákladné.“ Ano, v tomhle má Pavel pravdu. Může to být cenná zkušenost do života.

PROČ NEMÁTE ŽÁDNÉ ZVÍŘE?

Ve třech – naší anketou oslovených – domovech vychovatel(ka), respektive ředitel(ka) zakázal(a) svým svěřencům pořídit si zvířátko. Očividně nejde o peníze, ale spíše o nevhodné prostory či nedostatek času. Ne každý domov je vhodný pro chov zvířete, navíc v zápalu povinností a dalších aktivit by nemusel zbýt čas na věnování se domácímu, natož hospodářskému zvířeti. Tohle musí děti pochopit, i když je to nejspíš mrzí. „Při odjezdu na prázdniny nebo celkově pryč by se neměl kdo o zvíře starat,“ uvědomují si mnozí.

CO BY SE STALO, KDYBYSTE DO DD PŘINESLI TŘEBA ZATOULANÉ ŠTĚNĚ NEBO KOTĚ?

„Nikdy v historii jsme v domově neměli zvíře. Holky přesně takhle nějaké našly, ale kvůli zákazu šlo samozřejmě od nás pryč,“ postěžovala si jedna slečna v dotazníku. Ono to souvisí s předchozím odstavcem. Pokud dětský domov nebo výchovný ústav není z jakéhokoliv důvodu vhodný pro chov zvířete, tak si prostě nemůžete nechat ani to nejroztomilejší koťátko na světě, které hladově mňouká u vašich dveří. Pro někoho určitě krutá realita, ale berte to z té lepší stránky. Opravdu je lepší zvíře darovat nebo prodat někomu, kdo o něj jeví skutečný zájem, než si ho v zajetí emocí nechat a pak nevědět, co s ním.

Téma týkající se zvířat v dětských domovech je bezesporu zajímavé. Byla by škoda odbýt ho jednou „rychloanketou“, a tak se k němu v některém z následujících čísel Zámečku určitě vrátíme. Nebojte se na našem facebooku (stránka Časopis Zámeček) vyplňovat dotazníky – nebudete-li si to přát, nezveřejníme vaše jméno ani domov, který svými odpověďmi zastupujete. Budeme rádi, když se pochlubíte, jaká zvířata u vás žijí. A úplně nejlepší by bylo, kdybyste nám na redakce@zamecek.net poslali i fotky vašich pejsků, koček, králíčků, hadů, slonů, žiraf, mamutů atp., abychom viděli, s kým se ve svém volném čase mazlíte a komu věnujete svoji péči, lásku.

František Berger

Cesta pěti kluků z DD Krompach k Baltu: Nepotřebujeme zachránit, ale chceme pomoci

Milan, Marián, Patrik, Mírek a Marek. Pětice kluků z DD Krompach vyrazila společně s Tomášem Slavatou k Baltu. Na tom by nebylo nic tak zvláštního; v kalendáři červen, známky ve škole uzavřené a prázdniny za rohem. Jenomže oni se rozhodli celou trasu absolvovat na kole a zároveň svým výkonem pomoci seniorům z Domu pokojného stáří v Chrastavě. Cyklisty ještě doprovázeli strejdivé Radek s Vládou, teta Lenka a Tomášova přítelkyně Pája.

„Máme skvělou partu, dojedeme k Baltu!“ Tímto pokřikem se rozloučili s Krompachem a vyrazili na 584 kilometry dlouhý výlet do lázeňského města Ahlbeck. Kluci si hrábli na dno svých sil. Denně najeli přes 100 kilometrů, cíle se jim podařilo dosáhnout za 5 dní. Po celou dobu je lidé mohli sledovat a podporovat online, zároveň měli možnost přispět finanční částkou do veřejné sbírky. Účel se však málem splnit nepodařilo, během akce přišlo na konto málo peněz. Teprve až když byla snaha chlapců pomoci jiným medializována, veřejnost za-

čala přispívat. Nakonec částka na účtu vyšplhala do výše 110 000 Kč.

„Cesta k Baltu oslovila i Českou pojišťovnu, která ji zařadila do nově vzniklého projektu Mladý hrdina. Kluci od tiskové mluvčí Ivany Buriánkové dostali permanentky do fitka a Domov pokojného stáří ještě dalších 15 000 Kč. Za vybrané peníze se nakoupilo mnoho užitečného – polohovací lůžko, podpěrné pomůcky a křesla do sprchy,“ popsal Tomáš Slavata, přičemž poděkoval všem přispěvatelům.

František Berger, foto: Jiří Januška

Nápad absolvovat tuto cestu se zrodil přímo v dětském domově Krompachu, kde chtěli tety a strejdivé spojit nezapomenutelný zážitek pro děti s dobrou věcí

Šťastnou cestu a vraťte se zdraví! Kamarádi se přišli rozloučit

Slunce, déšť, kopce, únava, bloudění... Chlapci se ale nevzdali

„Já umím vařit, jen nemám z čeho!“ hájil originální stravu Tomáš Slavata

Cyklostezka Odra – Nisa není příliš kopcovitá, ale při sto kilometrech denně dá zabrat i rovinka

Nocování v kempu utužilo vztahy a zocelilo tým

Děti svým pětidenním putováním dokázaly, že se umí obětovat pro jiné

Snídaně, základ dne. V tomto případě to platí dvojnásob

506 kilometrů v nohách, ale stále úsměv na tváři

JIRI JANUSKA
PHOTOGRAPHY

Tenhle oblouk ještě není vítězný

JIRI JANUSKA
PHOTOGRAPHY

Cyklisté si pochutnali na lahodné zmrzlině v Gatowě

Naše snažení se blíží k cíli

Máme skvělou partu, dojeli jsme k Baltu! Hrdinové Míra, Milan, Marián, Marek a Patrik

Když kluci zjistili, že jejich snaha přinesla jen 7 000 Kč, byli zklamaní. Po článku Aktuálně.cz však částka mnohonásobně vzrostla

Veřejná sbírka vydělala Domu pokojného stáří 110 000 Kč, za které se nakoupilo mnoho potřebného a užitečného

5 statečných

MILAN (15) – veselý kluk a velmi dobrý fotbalista. Od září se učí v Jablonci na cukráře

MARIAN (16) – bratr Milana. Od září bydlí v DD v Dolních Počernicích a učí se na kadeřníka

MAREK (15) – rád rybaří a pořád prý něco kutí

MÍRA (13) – manuálně zručný a hodně hluchý. Rád rybaří a popichuje ostatní

PATRIK (12) – výtvarně nadaný a velmi skromný kluk. Hraje fotbal v Novém Boru

Radost z dosažení cíle. Poprvé v životě se tihle kluci z děčáku ocitli u moře

Bláznivý svět médií

očima šéfredaktora webu Zámečku Franty

Od posledního vydání Zámečku uplynulo více než pět měsíců. Za tu dobu se v médiích objevila hromada zpráv, které se týkaly dětských domovů nebo výchovných ústavů. Náš redaktor Franta si opět nenechal ujít příležitost k některým z nich se stručně a osobitě vyjádřit.

**NOVA PŘEDSTAVILA MODERÁTORA POČASÍ.
ČÁST ŽIVOTA STRÁVIL V DĚTSKÉM DOMOVĚ...**
(Super.cz, 2. 6. 2017)

(Foto: archiv TV Nova)

Od června se na televizních obrazovkách objevuje nová tvář. Karel Kašák si splnil jeden ze svých snů, stal se moderátorem TV Nova. Jeho příjmení je mnohým z vás určitě povědomé. Ano, je to bratr modelky Veroniky Kašákové, o které jsem se zmiňoval v jarním čísle Zámečku. Sourozenci strávili část dětství v DD Vysoká Pec. Verča se kromě modelingu věnuje charitě a dětské domovy často navštěvuje, Karel teď snídá s Novou a ve zpravodajské relaci hlásí počasí. Nezbyvá než popřát hodně štěstí, ať se mu i nadále v práci líbí a daří.

Tak co, Kájo, dočkáme se Babího léta, nebo máme vybalit kulichy a teplé ponožky?

**KLUCI Z PASTÁKU ZÍSKALI ZA POMOC
MALÝM AUTISTŮM OCENĚNÍ**
(Karvinský deník, 19. 6. 2017)

Mnozí je považují za nenapravitelné grázly,

kterí na svobodu nepatří. Kluci z DDS Těrlicko ale dokázali, že jejich srdce tluče na správném místě. Prostřednictvím různých kroužků se dlouhodobě věnují dětem s autismem (jedná se o ošklivou nemoc, s autičkami to nemá nic společného), za což si vysloužili ocenění Gratias Tibi od neziskové organizace Člověk v tísni. Paradoxní je, že ti, kteří se na výchovné ústavy dívají skrze prsty a jen kritizují, často pro postižené neudělají vůbec nic. Naopak, takovým osobám se ještě smějí a štítí se jich. „Grázlové“ vs. Posměváčci – 1:0, Game Over.

Jen tak dál, chlapi, máte obdiv celé naší redakce!

(Foto: Bára Kelnerová)

**MANAŽEŘI UČILI MLÁDEŽ Z DĚTSKÝCH
DOMOVŮ, JAK ROZJET VLASTNÍ BYZNYS**
(Novinky.cz, 24. 7. 2017)

Nadace ZET, Česká manažerská asociace a obecně prospěšná společnost yourchance v červenci uspořádaly Letní podnikatelský kemp určený jedincům, kteří opouštějí dětský

[Foto: Česká manažerská asociace]

domov. Do Vilémova na Vysočině se sjeli manažeři a podnikatelé z celé ČR, aby mladé lidi připravili na „reálný“ život a probudili v nich podnikatelského ducha.

Tak snad se jim to povedlo a nemuseli během přednášek budit i své posluchače.

DĚTSKÝ DOMOV JAKO ZÁCHRANA. TVRDILI, ŽE NEODMATURUJE, TEĎ DÍVKA KONČÍ STUDIA NA ČVUT

(iRozhlas.cz, 31. 7. 2017)

Eva Ptáčková je dalším důkazem toho, že žít v dětském domově zákonitě neznamená mít zkaženou budoucnost. Pěťadvacetiletá dívka nechce dopadnout jako její rodiče. Mamka prohrávala peníze v automatech, zatímco otec seděl ve vězení. Evu to sice stálo hodně úsilí, ale ze zvláštní školy se probodovala až na ČVUT, kde studuje (respektive už asi vystudovala) strojní fakultu. Díky vlastní pili, dětskému domovu a příspěvku od Nadace Terezy Maxové dětem dostala šanci, kterou nepromarnila. A to i navzdory všem pochybovačům, kteří jí nevěřili.

Učebnicový příklad, jak veškerým brblalům zavřít ústa.

KROKEM KU ZDRAVÍ I POMOCI. DĚTSKÝ DOMOV HRANICE ZÍSKAL 50 TISÍC KORUN

(Hranický deník, 21. 8. 2017)

Zástupci dětského domova v Hranicích na Moravě se v rámci Dne zdraví zapojili do akce s názvem Každý krok pomáhá. „Není důležité zúčastnit se, ale vyhrát,“ řekly si zřejmě děti

[Foto: archiv Oborové zdravotní pojišťovny]

a daly se do chůze. Tým DD Hranice udělal přesně 100 691 847 kroků, čímž trumfnul ostatní chodce. Odměna opravdu stála za to – finanční částka ve výši 50 000 Kč.

Celkem se prý nachodilo 379 833 316 kroků, což – jak spočítali redaktoři Deníku – znamená, že by účastníci akce sedmkrát obešli Zeměkouli. Bravo!

TŘI MLADÍCI Z VÝCHOVNÉHO ÚSTAVU PLÁNOVALI VRAŽDU SVÉHO VYCHOVATELE. NEJMLADŠÍMU BYLO 16 LET

(Aktuálně.cz, 13. 9. 2017)

Nechybělo moc a v DDŠ Hostouň došlo k vraždě. Tři chovanci chtěli zabít svého vychovatele a utéct. Z toho běhá mráz po zádech. Zaměstnanec ústavu jejich plány naštěstí včas odhalil a nenechal se zaskočit. Pachatelé zřejmě touží po práci dlaždičů nebo zedníků, protože si tímto činem dokonale zazdili budoucnost a zároveň si vydláždili cestu do pekla. Takhle si zkazit život, ach jo...

Pro kluky mám špatnou zprávu – do vězení Zámeček neposíláme.

[Foto: web Městské policie Litvínov]

TERIBEAR opět rozhybal Prahu

Tisíce běžců „vydělaly“ rekordních 11 milionů

Hrdinný medvěd Teribear se po roce vrátil. Symbol dobročinnosti letos vyšplhal na pražský Vítkov, aby odstartoval další ročník charitativní akce „Teribear hýbe Prahou, aneb Prima den s medvědem“. Smyslem projektu je vlastním pohybem – chůzí nebo během – sbírat kilometry, které pak partneři akce promění na konkrétní pomoc dětem. Událost pořádá Nadace Terezy Maxové dětem, která dlouhodobě podporuje sociálně slabé rodiny, matky v nouzi, náhradní rodiny či děti z dětských domovů.

POHYB, KTERÝ MÁ SMYSL

Právě Tereza Maxová nechyběla ve čtvrtek 7. září na slavnostním zahájení akce poblíž Národního památníku na Vítkově. Moderátorské role se ujal komik Daniel Čech. Ve startovním boxu stála řada osobností, například triatlonista Tomáš Svoboda, herečka Anna Geislerová nebo zpěvák Matěj Ruppert. Za enormního zájmu médií uběhli zahajovací kolečko, poté se na trať měřící přesně 1 kilometr a 200 metrů vydali lidé z řad veřejnosti. A že jich nebylo málo!

ZAPOJILY SE I DOMOVY

Hned první den přišlo podpořit dobrou věc přes 1 500 jedinců, kteří společně naběhali téměř 13 000 kilometrů. Mezi běžci nechyběly děti z DD Klánovice. „Dneska chci uběhnout osmnáct až dvacet kilášků, jako loni. Zítra se sem se strejdou vrátím a poběžím znovu,“ měl jasno Lucas, který netrpělivě očekával začátek události a také večerní vystoupení kapely Slza. Týmově se zapojily i další domovy – Dolní Počernice, Dubenec, Most, Sedlec-Prčice, Staňkov, Žatec...

Z rekordní částky má Tereza Maxová obrovskou radost

Podpořit děti přišel i tenista Radek Štěpánek

MÉDA HLÁSÍ REKORD

Trať byla přístupná čtyřicet hodin denně po dobu deseti dnů. Pořadatelé zajistili bohatý doprovodný program. O hudbu se staral DJ, závodníci mohli protáhnout svá těla s Jakubem Vobořilem, automobiloví nadšenci měli možnost prohlédnout si Škodu Kodiaq, ve stáncích poblíž tratě probíhaly masáže, různé soutěže a hry. A nechyběla ani chutná grilovačka.

I když akce končila v sobotu 16. září, už pár dní předem bylo jasné, že čísla z roku 2016 budou překonána. A statistiky se nemýlily. Sečteno podtrženo – do letošního ročníku se aktivně zapojilo přes 12 000 běžců, na trati společně zdolali 226 286 kilometrů, čímž přispěli na pomoc dětem astronomickou částkou ve výši **11 314 320 Kč!** To je skoro o 3 500 000 Kč více než loni. Wow!!!

HRDINOVÉ

Za zmínku stojí také individuální výkony: nejvíce naběhal Jiří Juřica, a to 770 km. Jen o pár kilometrů méně zvládl pracovník Dětského domova Dolní Počernice Milan Javornický. Z řad něžného pohlaví urazila nejdelší trasu Eva Vaidová (503 km), v kategorii dětí Alžběta Franklová (320 km) a Jonáš Klouda (283 km). Co se týká týmových výkonů týče, nejvíce o sobě dali vědět zástupci SK ZŠ Jeseniova, kteří společnými silami zvládli uběhnout a ujit 14 453 kilometrů.

Dámy a pánové, děvčata a chlapci – klobouk dolů!

František Berger

Další informace:
www.teribear.cz

ŠKODA, na trať musel DD Sedlec-Prčice po svých...

Závodníci vyrazili vstříc rekordu

S úsměvem jde všechno líp, to ví i kluci a holky z DD Žatec

Běžce z DD Staňkov nezastavil ani déšť

Veronika Kašáková mění děti z DD.

Začíná vizáží

Proměny s Veronikou

Ve spolupráci se společností ORIFLAME jsme se rozhodli vytvořit další projekt, tentokrát „Proměny s Veronikou“. Cílem tohoto projektu je po celý rok 2017 pomoci 50 dětem z 18 dětských domovů po celé České republice, a to prostřednictvím návštěv učitelů, odborníků a terapeutů k získání sebevědomí a lepšího vzdělání, aby si splnily své sny.

Projekt chce vzbudit zájem u dětí žijících v dětských domovech o svou budoucnost, o vzdělávání a přípravu na život po odchodu z dětského domova. Budou motivováni k lepším výsledkům ve škole, budeme je podporovat ve vzdě-

lávání a vytvoříme podmínky pro snadné studium. Za dobré výsledky, v této podpoře vzdělání, se děti mohou těšit na proměnu vizáže, kde je hlavním cílem podporovat sebevědomí, víru v sebe sama a sebelásku.

Sandra z DD Mariánské Lázně před proměnou ... a jako znovuzrozená

Tento den bude patřit jen jim, mohou se těšit na profesionálního kadeřníka, vizážistku, stylistu, nové oblečení, ale také profesionální fotografie, tak aby si den užili.

Kombinace podpory vzdělávání u vybraných dětí z dětských domovů, jako je například pomoc dostat se na vysokou školu, udělat si kurz v angličtině, kurz na počítačích a podobně. Výsledky tohoto studia je mohou dále motivovat. Chceme

tímto dětem vysvětlit, že v životě existují určité povinnosti. Ale pokud si tyto povinnosti splní, tak je za odměnu čeká proměna vizáže.

Máme za sebou již proměny 4 úžasných dětí: Martiny, Sandry, Jirky a Michala, a dále pokračujeme v dalších. Každá proměna má své osobní kouzlo, většina dětí se velmi těší, až nemohou dospat.

Nadační fond Veroniky Kašákové

WWW.NFVK.CZ

Jirka z Dětského domova Pepa (Příbram-Lazec). Vlevo před proměnou, vpravo po

Martina z DD v Jablonné v Podještědí se proměnila v neuvěřitelně krásnou slečnu Martinu

Michal z DD Tachov:

Cítil jsem, že ukazuji svoji nejpěknější podobu

Milá Veroniko, Lucie a všichni ostatní, než vůbec začnu vytvářet zpětnou vazbu k tomu, co jsem zažil v onen den, kdy se moje vnější vizáž výrazně proměnila, tak bych chtěl velice poděkovat všem, co se na proměně podíleli. Cítím k Vám hluboký obdiv a vděk.

Bylo pro mě obrovským překvapením, když jsem se od tety dozvěděl, že se můj vzhled změní, že budu mít nový účes, že mě obleče stylistka. Byl jsem vzrušený velikou zvědavostí a napínavě si představoval, co ze mě ze vzhledového hlediska uděláte.

Po celou tu dobu, co jsem zažíval vznešenou atmosféru vznikající z aury Veroniky Kašákové i Vás všech kolem, tak mě doprovázelo obrovské nadšení a potěšení z toho, co se to se mnou děje. Byl jsem šťastný, když se můj účes měnil pod rukama skvělé kadeřnice, naprosto oživila můj výraz. Připadal jsem si v té chvíli jako úpl-

ně jiný člověk. Když mě potom všichni kolem příjemně lichotili, to byla radost nepopsatelná. Ovšem „to nejvíc“ mě teprve čekalo, neměl jsem tušení, že mě fotografování bude tolik bavit. Připadal jsem si jak hvězda, cítil jsem, že ukazuji svoji nejpěknější podobu, a díky tomu ze mě spadl veškerý stud a nervozita. Jak já jsem si to užíval... Oblečení, které pro mě měla stylistka připravené, bylo nádherné. A boty? Famózní! Když jsem se dozvěděl informaci, že si to vše můžu nechat, nemohl jsem uvěřit. Byl jsem vážně šťastný, a pak jsem zase nemohl uvěřit, že existují tak laskaví lidé, kterým nejsou cizí osudy jedno. V tu chvíli jsem zapomněl obdivovat svůj vzhled, oblečení, ale obdiv jsem směřoval k Vaší dobrotivosti a štědrosti. Moc děkuji za krásně prožitý den a za to, že jste.

Michal

Michal z DD Tachov se díky Veronice Kašákové proměnil v opravdového šviháka

Zdarec děcka.. Pac a pusu i vám dospělým.

Taky jste tak našťvaní jako já? Deset měsíců se těšíme na letní prázdniny, pak se jich konečně dočkáme a bum – párkrát se vyspíme a je tu zase podzim. Chladno, vítr, déšť, šero a hlavně škola, popřípadě práce. To je hrozný! Ale ne zoufejte, třeba na důchod se člověk těší i 60 let a nakonec se ho chudák nedožije. My se dožili nejen začátku léta, ale i jeho konce, což je svým způsobem úspěch.

V době, kdy čtete tyto řádky, zbývá do dalších letních prázdnin už jen necelých 9 měsíců. Do toho nás čekají Vánoce, Velikonoce a jiné svátky, pololetní či jarní volno, spousta výletů,

exkurzí, besed... A to se dá zvládnout, no ne? Teď hlavně vypněte úsporný režim a trochu mákněte, ať nemusíte v průběhu školního roku zbytečně stresovat a bojovat o lepší známky na vysvědčení. A vy dospělí abyste nemuseli přesvědčovat své nadřízené, že jste skutečně správná osoba na tom pravém místě.

Jestlipak jste přes léto sledovali náš web nebo facebook? Určitě ne, vy uličníci, já vás znám! Ovšem chápu to a respektuji. V tomto ročním období si máme užívat venku, ne sedět u počítače. Zato já pečlivě sledoval webové stránky i sociální sítě většiny dětských domovů.

Přehledný výběr těch nejzajímavějších textů a fotek nyní přinášíme v tištěném Zámečku. Byla by přece škoda nepodělit se o vaše (nejen) červencovo-srpnová dobrodružství s ostatními čtenáři, že jo...

I když už září předalo štafetu říjnu, přeji vám úspěšný start v novém školním/akademickém roce a vydařenou resuscitaci pracovního nasazení. O to víc letošním prvňáčkům, kteří poprvé v životě usedli do lavic a čeká je povinné devítileté utrpení, novým studentům gymnázií, učilišť, VOŠek, SOŠek, vysokých škol apod. A taky jedincům, kteří v těchto dnech opouští dětský domov a načínají novou etapu svého života – Homo Dospělákus.

A nezapomeňte, se Zámečkem je vždy svět barevnější a život příjemnější.

František Berger

Titulní stránka webu www.zamecek.net

Zvládli jsme kratší i delší trasu pochodu

Již posedmé nás zlákal velice pochod Praha – Prčice. Tentokrát jsme vyšli z Petrovic u Sedlčan, kam nás dovezl Mercedes, ovšem jednalo se o autobus Dopravního podniku hl. města Prahy. Menší děti Tobias a Helenka pak šly tzv. dětskou trasu – 23 km z Votic do Prčice, Lucas a Kamila 30km trasu z Petrovic.

Krásná krajina, vesničky jak malované, navštívili jsme i rozhlednu a jeskyni a po roce jsme opět došli až do Prčic. Ani nás tam nikdo nemusel posílat, byli jsme tam rádi. Jako každý rok, zase jsme všichni „dobro došli“ a nestalo se, že by někdo z dětí či vychovatelů cestu nezvládl. Svědčí to o velké fyzické a psychické síle účastníků pochodu.

Ale dosti nabubřelého vychloubání a za rok zase v Prčici. Dostali jsme nové botičky, oplátky horalky a mercedesem rychle domů do Prahy. Tak to tedy můžeme.

Myslíte, že tu bydlí žemle?

Týden, na který nezapomeneme

Školní rok už byl u konce a nás čekala každoroční cykloturistika. Tentokrát nás poznalo město Vodňany. V úterý jsme dorazili. Zabydleli jsme se do svých pokojů, naobědvali jsme se a vyrazili na menší projížďku okolo Vodňan, do míst zvaných Lomec.

Druhý den nás čekala největší výzva, zdolali jsme Helfenburg, který leží ve výšce 683 metrů nad mořem. Cestou na oběd jsme narazili na déšť a kroupy, naštěstí jsme měli šikovného vedoucího celého cyklopobytu, tak jsme všichni v celku dorazili na oběd.

Ve čtvrtek jsme dostali opravdu hezkou odměnu. Odměna byla ve formě zážitků, které jsme si skutečně užili. Navštívili jsme aligátorskou farmu v Protivíně, ač krokodýli vypadali hrozivě, nikoho z nás nesežrali. Poté jsme vyrazili na velice drahý oběd, kde se pan ředitel plác přes kapsu. S plným břichem jsme vyrazili na koně. Vyjeli jsme na hodinovou vyjížďku na koních. Po ukončení projížďky a poté, co jsme se

vzpamatovali, nás čekalo hřebelcování.

Zážitků bylo milión, ani se nám nechtělo domů. Ubytování bylo také super a jídlo ještě lepší. Těšíme se zase za rok na nejlepší týden.

DD Boršov
nad Vltavou

Krokodýlí farmu by byla škoda nenavštívit

Do Chorvatska jsme vyjeli už v červnu

Letní prázdniny nám začaly již v polovině června a my si je plně užili. Byli jsme 11 dní v Chorvatsku v Baška Polje, počasí vyšlo náramně, moře bylo také parádní.

Po návratu z Chorvatska jsme se rozjeli převážně ke svým rodinám, vyzkoušeli jsme kanoa na Častoboři a prohlédli si okolní vyhlídky. V červenci nás ještě čekal letní tábor v Popovicích.

Za pobyt v Chorvatsku děkujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové a Majetkové, správní a delimitační unii odborových svazů.

DD Korkyně

Nejlepší karetní partie? Přece
na pláži u moře...

Do prázdnin jsme skočili po
hlavě, do vody raději nohama
napřed

Kluci z Nového Strašecí se plavili po Středozemním moři

Naši chlapci se účastnili senzačního projektu s Nave Italia a C4C. Mateřský projekt „NAVE ITALIA“ pochází z Itálie a má za sebou řadu úspěšných akcí. Jednalo se o pětidenní plavbu po Středozemním moři, během které za dohledu odborníků probíhal zábavně-edukativní program na podporu dětí a jejich znovuzapojení do života.

Díky iniciativě italského velvyslance v Praze, J. E. pana Alda Amatiho, byly poprvé v historii projektu zapojeny i české děti. Tuto výjimečnou charitativní akci společně pořádaly italské velvyslanectví v Praze, česká nadace Chance4Children a italská nadace Tender to NAVE ITALIA.

Zavedené a velmi prospěšné aktivity bývají

zaměřeny na pomoc dětem po onkologické léčbě a dětem z dětských domovů. Projekt měl záštitu Ministerstva zdravotnictví ČR a Italského kulturního institutu.

Tuto krasavici by nám záviděl i Johnny Depp

Adrenalin na Lipně podpořil týmovou spolupráci

Náš dětský domov pořádal koncem května 2. ročník akce „Adrenalin na Lipně“. Pozvání přijalo 8 dětských domovů, další dvě družstva vytvořili žáci ZŠ Horní Planá, na celkem startujících 13 družstev čekalo 16 soutěžních stanovišť.

I tento rok si soutěžící zkusili netradiční disciplíny, kde se hodnotila hlavně týmová spolupráce, podpora a vzájemná komunikace. Aktivním účastníkem na každém stanovišti musel být každý člen družstva, což mnohdy vyžadovalo zatnuté zuby a překonání sebe samého.

Soutěžilo se v dojení ovce – docela oříšek pro dnešní mládež, střelbě z luku a vzduchovky, paddleboard – kde zvednout indicii z vody nebyla legrace, lanové dráze, společné plnění dřevěného kýble i nošení vody v cedníku, psí spřežení – celý tým vytvořil psí spřežení včetně kostýmu a oteží, dopravil svého mašera na

určené místo, kde načas snědli přiděl granulí a alou se sáněmi zpět do cíle – chyběl jen snůh. Ten postrádali i lyžaři, kteří na společném páru lyží zdolávali vytyčenou trasu, zimní byly jen nafasované čepice a šály. Následoval šumavský zorbing v pneumatice z „vyvážeky“ – ne každému se do ní chtělo, ale tým je tým, a tak šup z kopce. Příjemným zpestřením byly motokáry pana Jedličky, kde pak soutěžní realitu opět nastolila Armáda ČR – a to nešlo o ostatný drát nad plazícími se. Zkouška pokusu, kde k detonaci nebylo daleko, pak vystřídal „lidská loutka“ jednoho z účastníků, ovládána zbytkem týmu, nu a splňte tak nějaký úkol. A mnohé další.

Závěrečnou párty přeživišák a vyhlášení vítězných týmu, na nově upravené zahradě našeho domova, doprovázel DJ Mára. Bylo to fajn, nu a řekněme si upřímně, aspoň ty naše děti chvíli nezlobily a zapomněly třeba i na útrapy vlastního bytí.

Sportovci z Aše posbírali 8 medailí

Ve čtvrtek 18. 5. 2017 jsme se zúčastnili regionálního kola Sportovních her dětských domovů. Touto cestou bychom rádi poděkovali organizátorům her z DD Čtyřlístek Planá za profesionální připravenost a zdárný průběh her. Mimo jiné nám organizátoři „naplánovali“ i krásné slunečné počasí, které nás doprovázelo po celý soutěžní den.

DD Aš

Závodní trať může vést přes Prahu až do Maďarska

Dětem se sportovní klání velmi líbilo a již dnes se těší na další ročník. Zažily zde bohaté sportovní úspěchy, celkem získaly osm medailí, tudíž jsme na ně patřičně hrdí.

Naše tři děti se z postupových míst nominovaly na zářijové celostátní sportovní klání, které proběhne v Praze. Zde jim musíme hodně fandit, pokud dosáhnout stupně vítězů, bude je čekat daleká cesta do Maďarska, kde Sportovní hry budou probíhat na mezinárodní úrovni.

Pořadí	Jméno	Disciplína
1.	Stanislav	běh 100 m
1.	Ladislav	výška
2.	Stanislav	běh 1500 m
3.	Valerie	běh 800 m
3.	Láďa, Stáňa, Dietrich, Romeo	štafeta 4x 60 m

Zápasníci předávali dětem zkušenosti

V neděli 20. srpna za námi přijela návštěva, která nám přivezla úžasný zážitek v podobě setkání s mistry ve svém oboru, a to se zápasníky MMA.

S dosud neporaženým Miroslavem „Inkvizitorem“ Brožem a legendou české scény MMA Jaroslavem „Čičanem“ Poborským si děti mohly vyzkoušet roli zápasníka a po-

dívat se na základy tohoto bojového sportu. Nechyběla ani autogramiáda a focení.

Za zážitek děkujeme projektu Bohatý sirotek!

DD Dubá-Deštná

Netradiční golf zavedl hráče mezi zvěř i piráty

Jednoho krásného dne jsme se vydali na dobrodružný výlet vlakem směr Plasy.

Na nádraží nás čekala první zatěžkávací zkouška, a to nákup jízdenek. Vše dobře dopadlo a vlak nás dovezl do městečka Plasy na severním Plzeňsku, které je známé především díky klášteru Plasy.

Naše cesta ale do kláštera nevedla. Naším cílem byl Fantasy Golf, areál plný překvapení. Cesta kolem světa spojená s minigolfem, na které jsme potkávali živá zvířata z různých koutů světa – lvy, tygry, papoušky a mnoho dalších. Některé děti si vyzkoušely, jaké to bylo plavit se na pirátské lodi, a některé navštívily pyramidy. Po takovém výletu nám pořádně vyhládlo, takže když jsme se dostali zpátky z cest, navštívili jsme Restauraci Rudolf II. Zde nám ochotně připravili samé dobroty, i když nás bylo hodně.

Po občerstvení nás čekala cesta zpět. A jako do Plas, tak i zpět jsme poctili svojí přítomností ČD, jeli jsme vlakem. Pro některé, zvláště menší děti, to byla premiérová jízda, až z toho usnuly.

Nakonec jsme si to každý užil po svém i díky

tomu, že počasí nás nezklamalo. Už přemýšlíme, kam vyrazíme příště.

K cíli jsme putovali přes tři hrady

Byla sobota 6. května a čtvrtá skupina jela na pochod Přes tři hrady – za mě to bylo móóóó pěkné. Nejdříve jsme vstali, přichystali se atd., a pak jsme jeli – cesta nebyla ani tak dlouhá, takže dobrý.

PŘIŠLI JSME O ŘÍZEK

Když jsme dojeli na místo, tak jsme vyplňovali takové přihlášky, a pak jsme šli. A taky s námi šla jedna paní, teď nevím, jak se jmenuje, ta byla fajn. A šli jsme lesem, potom jsme se zastavili, abychom se nasvačili. Myslím, že to místo se jmenuje Písečná – U hasičů. A tam teda byla i ta paní a měla pejsky a Adriana si nezavřela tašku a pejsek jí čmáznul z tašky řízek.

TO JSEM JEŠTĚ NEVIDĚL

Pak jsme zase šli, šli jsme přes jednu vesnici a tam jsme se zastavili na hřišti, tam to bylo taky dobrý, byla tam dobrá houpačka... Pokračovali jsme směrem k cíli, ale ještě jsme šli kolem kovárny a zrovna tam něco kovali, já jsme tohle ještě naživo neviděl...

PAMPELIŠKOVÁ POVÍDACÍ CESTA

Cestou k cíli jsme trhali pampelišky a pletli věnce a povídali si, bylo to moc fajn. Konečně jsme došli k cíli, dostali jsme medaili, nějaký časopis a obrázky, pak jsme měli volno. Já s Amčou jsme vyráběli беруšky, Mirka taky něco vyráběla s Amčou, byli jsme se podívat na ovce a nakrmili jsme je.

ZPÁTKY PRO MOBIL

Následně jsme jeli domů. Cestou si Sebin vzpomněl, že nemá mobil, a tak jsme jeli zpátky. Když Kačka se Sebinem vystupovali, že ho

Cestou nás čekalo nejedno dobrodružství

jdou hledat, tak Sebin zjistil, že ho má v kapse. Pak jsme se konečně vrátili domů, taky jsme ještě byli na zmrzce a na nákupu.

Bylo to fajn. Děkuju tetě Moty, že nás tam vzala.

Lukáš, 4. skupina DD Holice

Rekreační pobyt jsme si užili naplno

V pondělí 14. srpna jsme po sedmé hodině vyrazili na autobusové nádraží v Litovli, kde jsme nastoupili do autobusu směr Brno a Ivaň.

Do Ivaň jsme dorazili před polednem. Po příjezdu jsme již měli připravený oběd v restauraci Ivaňka. Naobědvali jsme se a šli se ubytovat. Ubytování bylo velmi hezké a nově zrekonstruované. Po ubytování jsme se vydali na procházku. Zjistili jsme, že Ivaň je malá, ale velmi krásná vesnička, kde bydlí moc milí lidé. Viděli jsme plno vinných polí a krásnou přírodu. Únava nás zmohla a šli jsme brzo spát.

V úterý ráno jsme vyrazili směr Mikulov, kde jsme byli na prohlídce zámku a navštívili krásné zahrady. Na náměstí jsme viděli morový sloup a Dietrichsteinskou hrobku. Po návratu do Ivaň jsme si odpočinuli, navečeřeli se a vyrazili na večerní prohlídku po okolí. Pořádně jsme se „vyřádili“ na místním fotbalovém hřišti. Večer jsme opět uléhali unavení, ale plní zážitků.

Ve středu ráno jsme zamířili směr Aqualand Moravia na den plný vody, zábavy a adrenalinu. Čekaly na nás tobogány, atrakce, bazény a hlavně zážitky. Pak jsme navštívili cirkus Jo-Joo a 7D kino. Ti, kteří měli po návratu do Ivaň energii, si udělali večerní diskotéku, která ale kvůli čtvrtému brzkému vstávání končila brzy.

Ve čtvrtek jsme se vydali na cestu do Lednice, kde nás uchvátily krásné zahrady a skleník s exotickými květinami. Po prohlídce zámku jsme byli Lednicí nadšení. Počasí nám přálo a bylo velké teplo, proto jsme si po malém občerstvení zašli na zmrzlinu. V Ivaňi jsme si po večeri sedli všichni ke stolu a povídali si, co se nám líbilo, nelíbilo a shrnuli jsme si celý náš pobyt.

V pátek jsme si sbalili věci, uklidili náš domeček a vydali jsme se na oběd. Po obědě náš čekala cesta se zavazadly až na autobusovou zastávku vzdálenou 2 km. Bylo velké teplo a děti byly najedené, i přesto jsme v pořádku a s dobrým časem dorazili na zastávku a vydali jsme se na cestu zpět domů do Litovle.

Vrátili jsme se v pátek 18. srpna odpoledne. Celý pobyt se nám velmi vydařil. Počasí bylo moc pěkné. Měli jsme v plánu poznávat nové věci a zažít spoustu zábavy. A myslíme si, že jsme to splnili na jedničku.

DD Litovel

Litovelské slečny s krásným pozadím (zámkem a květinami)

Hradišťáci v Jeseníkách: borůvky, hříby a zážitky

Dva prázdninové týdny strávily děti na rekreačním ozdravném pobytu přímo v hotelu Brans v Malé Morávce, kde se nejmenší účastníci měli možnost vydovářet v dětském koutku s pískovištěm, trampolínou, kolotočem, ale také na prolézačkách a skluzavkách. Starší využívali zdejší hřiště, na kterých hráli přehazovanou, tenis a kopanou. Všichni si zde dosyta užívali sluníčka při radovánkách ve venkovním bazénu, ale došlo i na poznávání turistických chodníčků.

Nejeden „výšlap“ skončil neplánovaně v houšti borůvek, které byly přece jen velkou vzácností, stejně tak i ochutnávka lesních jahod a ostružin. Ani sběru hub nedokázalo žádné z dětí odolat. K nejhezčím zážitkům, na které jistě nezapomenou, patřila návštěva Pradědovy galerie dřevorezby u Halouzků. Velkým překvapením, zkouškou vytrvalosti a fyzické zdatnosti bylo pro mnohé zdolávání naučné stezky k vodopádu Bílá Opava, stejně tak i turistický výšlap krkolomnou lesní stezkou na Ovčárnu a chatu Barborku, které jsou posledními turistickými mezníky pod nejvyšším vrcholem Jeseníků, horou Praděd. Neodmyslitelnou zastávkou v rámci ozdravného pobytu byla návštěva lázeňského města Karlova Studánka, kde děti měly možnost ochutnat zdejší vyvěrající léčivý pramen a také čerstvě připravené křehké lázeňské oplatky. Nechyběla ani prohlídka místního empírového kostela a dřevěné kaple sv. Huberta. Přilehlý okolní lázeňský park, vyzdobený dřevěnými sochami od samotného mistra Halouzka, lákal v parku nejen děti, ale i dospělé turisty k odpočinku na lavičkách, z nichž mohli pozorovat ohradníky s živými skotačivými jehňátky a kůzlaty.

Nevšední, teambuildingovou aktivitou pro mnohé z dětí byl jistě paintball, vystoupení na rozhlednu, spouštění se na kladkové lanovce,

cvičení na posilovacích strojích v areálu galerie a adrenalinová jízda na horské bobové dráze. Zpestřením rekreačního pobytu a zároveň neodmyslitelnou závěrečnou tečkou za jednou z našich letních aktivit byl táborák, při kterém děti probíraly, pro některé z nich, první společné nezapomenutelné zážitky.

Za ozdravný pobyt v Jeseníkách, který nám přinesl plno nových dojmů a krásných zážitků, patří velké poděkování Majetkové, správně a delimitační unií Praha, díky níž se nám podařil tento zajímavý pobyt pro děti z našeho dětského domova realizovat.

Valašští motorkáři přivezli do Smoliny pohodu i peníze

DD Smolina

Drsná vizáž, ale srdce na dlani...

V sobotu 24. června se areál dětského domova ve Smolině zaplnil motorkáři z různých koutů Valašska. Přivezli dětem finanční dar v hodnotě 14 700 korun, špekáčky a sladkosti, které předával prezident 1. Trnkové motorizované divize Alan Pelant a prezident klubu Valašská krev Ondřej „Wencl“ Václavík. Peníze domov využije na sport a rekreaci.

Pro děti to bylo velmi příjemné odpoledne plné napětí a očekávání z nekončící jízdy a zvuku motorek. Skvělé kaskadérské vystoupení motorkáře Tomáše pak vyvolalo mezi dětmi vlnu překvapení, údivu a nadšení. Během společného setkání jsme si udělali čas nejen na opékání špekáčků, ale stihli jsme si také popovídat o radostech i starostech našich dětí. A protože jsme se na motorkáře těšili, napekli

jsmo buchty, uvařili spoustu osvěžujícího čaje a každému z nich jsme předali malého drátovaného andílka, který je má chránit na cestách. Z celého odpoledne bylo znát, že motorkáři neměli v úmyslu jen rychle předat finanční a hmotné dary, ale svým chováním a přístupem dali jasně najevo, že chtěli s dětmi strávit část svého volného času. Se zájmem dětem naslouchali, vyprávěli osobní zážitky a pokud by byly nádrže bezedné, tak by děti pravděpodobně jezdily na motorkách ještě dnes.

Dovolte, abychom poděkovali všem motorkářům, přátelům a příznivcům jejich klubů za společný finanční dar pro děti z našeho domova. Děkujeme všem, kteří přispěli, a motorkářům přejeme hodně šťastných kilometrů bez nehod a úrazů.

Včelařům na táboře nepřálo počasí

Ve dnech 24.-29. července se konal tradiční tábor našich včelařů. Byl to už šestý včelař-

ský tábor v malebné obci Mečov, na kterém včelaři měli opět možnost rozšířit si své praktické vědomosti spojené nejen se včelařením, pomoci přírodě a starším lidem.

Počasí nám letos ani trošku nepřálo, stále nám pršelo, takže pobyt venku byl velký problém. Ale vše, co jsme chtěli, jsme udělali. A už teď se zase všichni těšíme na příští tábor.

Netradiční koníček v dětském domově

Tradiční pouť ukončila prázdniny

Krásnou tradicí se stala naše Dětská pouť, která se koná každoročně na začátku září. Počasí nám bylo, jako vždy, nakloněno a za krásného, slunečného odpoledne jsme přivítali spoustu hostů, především z řad dětí.

Za zvládnutí soutěžních disciplín obdržel každý žetonky, za které si mohl nakoupit v našem obchůdku věcíčky všeho druhu. Chybět nemohly oblíbené vynikající poutové koláčky. Letošní pouť nám zpříjemnilo vystoupení kapely Yellow Cab, které tímto děkujeme. Už teď se těšíme na další setkání s vámi všemi.

Za žetony si lidé mohli pořídít třeba knížky či oblečení

Začátek prázdnin s důchodci

Ukončením projektu „Přijďte k nám na návštěvu“ setkávání se seniory z Myslibořic nekončí.

Tentokrát jsme chtěli společně oslavit konec školního roku a pozvali jsme babičky a jednoho dědečka k nám na grilování.

I přes opravdu velké teplo byli senioři spokojeni. Děti se zchladily v bazénu a všichni dodržovali pitný režim. Pak jsme si pochutnali na grilovaném masíčku. Na závěr jsme si všichni společně zazpívali.

Seniorům jsme vykouzlili úsměv na tvářích

Skřítkování

Poslední sobotu v červenci připravilo Centrum Bohuslava Martinů akci pro děti nazvanou Skřítkování.

Děti si zde ozdobily vlastní bublifuky a viděly vystoupení „velkého bublináře“. Poté nás pobavila pohádka O kohoutkovi a slepičce.

Na závěr odpoledne si děti mohly vyzkoušet, jaké to je bubnovat na africké bubny. Akce se jim velice líbila a domů se jim vůbec nechtělo.

Zdobení bublifuků

0 zábavu se postarala Česká televize

Česká televize znovu otevřela dveře svých studií a připravila pro návštěvníky celodenní program. Děti se setkaly na venkovním pódiu s moderátory AZ-kvízu Alešem Zbořilem a Evou Machourkovou. Odpoledne všechny přítomné pozdravili Četníci z Luhačovic, herci Pavel Zedníček a Robert Hájek.

Děti se kromě jiného mohly zapojit do pohybových her, které si pro ně připravily postavičky z televizních večerníků jako je Krteček, Bob a Bobek, ale také moderátoři a hlavní tváře pořadů Jogínci, Hýbáňky a Hopsasa.

Venkovní program uzavřela od 15 hodin legendární brněnská kapela Progres 2.

Království z ledu ožilo v muzikálu

K Mezinárodnímu dni dětí jsme dostali od Rotary clubu krásný dárek v podobě poutavého příběhu Ledové království, který zpracovalo Centrum Hudebního Vzdělávání BEZ HRANIC a Taneční a pohybové studium M&M jako dětský muzikál.

Představení se konalo ve znojemském Městském divadle ve středu 31. 5. 2017.

Není snad dítě, které by neznalo příběh Elsy a Anny, dvou princezen, které rozděluje velké tajemství. Elsa má kouzelnou moc, kterou však nedokáže plně ovládat, a protože se bojí, aby sestře a nikomu z lidí neublížila, rozhodne se pro vyhnanství. Láska její sestry ji přivede zpět do království a ona díky sestře zjistí, že je schopna svoji kouzelnou moc ovládnout. Za pravou lásku, která je v příběhu velmi důležitá, nejprve všichni považují vztah mezi dívkou a krásným princem, ale nakonec zjistíme, že skutečně pravá a daleko silnější láska je mezi těmito sestrami.

Všichni jsme si užili nádherného představení, plného krásných kostýmů a hereckých i pěveckých výkonů, kde účinkovaly pouze děti. Všem vystupujícím děkujeme.

Nováčky pasoval na vodáky sám Neptun

Stalo se dobrým zvykem, že na konci června se setkávají na Vltavě při sjíždění této krásné řeky zástupci dětských domovů z Olomouckého kraje. Letos se této akce zúčastnil DD Zábřeh jako pořadatel, DD Prostějov, DD Plumlov a DD Lipník nad Bečvou.

Celý pobyt vládla v táboře dobrá atmosféra. Ubytovali jsme se v kempu U Vikinga, kde jsme měli zajištěnu také bohatou stravu. Hlavní náplní ale byla řeka, kterou jsme během tří krásných dnů pokorili. Až na jednu průtrž mračen spojenou s bouřkou nám počasí přálo a všichni si pádlování a koupání užili. Na závěr nové

účastníky pasoval na vodáky sám bůh Neptun, který náš kemp navštívil.

Všichni jsme odjížděli z vody plni nových zážitků, nezranění a s vírou, že se příští rok znovu spolu setkáme.

I na vodě vypadáme stylově

Ruch města nahradila klidná příroda

Jako každý rok, tak i letos jsme se s dětmi vydali na tábor. V období od 3. do 14. července jsme strávili krásný pobyt na Horské chatě Bílá. Užili jsme si zábavu, sluníčko, koupání, procházky do přírody, také diskotéku, a především čistý vzduch.

Chtěli bychom také touto cestou poděkovat personálu Horské chaty Bílá za skvělý pobyt, dále DJ Standovi za perfektní diskotéku a v neposlední řadě Otakarů Kolyzovi a firmě Burik s.r.o. za dar ve formě vaků pro děti.

Výlety strejdy Františka do historie

V pondělí 14. srpna jsme podnikli výlet na Starý Jičín, kde jsme navštívili zříceninu hradu. Díky krásnému počasí se měly možnost rozhlédnout do širokého okolí a poznávat vzdálené vesnice a města. Dětem se na hradě velmi líbilo.

DD Nový Jičín

Kde to jsme, vždyť tu ani není wifina?!

O tři dny později jsme s dětmi podnikli výšlap z Hodslavic na Trojačku k památníku odboje. Děti ušly cca 6 kilometrový úsek lesnatým terénem. Celou trasu vládla veselá nálada, jen občas si někdo povzdechl na bolest chodidel. Nestatečnější byli ti nejmenší špunti, kteří vyšli na hřeben mezi prvními. Bolavá chodidla jsme po túře zchladili v místní nádrži Kacabaja.

V sobotu 19. 8. jsme vyrazili za poznáním historie dalšího hradu. Tentokrát jsme navštívili hrad Hukvaldy. Počasí nám mnoho neprálo, déšť a částečná mlha nám kazily rozhled z vrcholku do okolí. I tak se dětem výlet velmi líbil, potkaly stádo daňků, dozvěděly se zajímavosti z historie hradu a pověstí, získaly informace o hudebním skladateli Leoši Janáčkově, a hlavně měly možnost si pohladit sošku Lišky Bystroušky s „vyslovením“ tajných přání.

Výhra nás poslala do ekologického centra

Hned týden po tom, co jsme vyhráli soutěž Zdravé 5 „Coolinaření s Albertem“, jsme se zúčastnili výherního pobytu v Eko-centru v Orlově. A bylo tam krásně. Tolik zážitků za jeden den...

Kozy byly za stravu vděčné, ale nepoděly se...

Nejprve jsme navštívili soukromý mlýn u Dubských v Bohutíně, potom Dům Natura, kde jsme navštívili expozice plazů a obojživelníků, viděli jsme druhou největší sbírku lišajů na světě a krásné fotografie - „Nebeské pohledy“ Jiřího Jirouška. Po osvěžení u příbramské kašny jsme navštívili Svatou horu v Příbrami, prohlídli jsme si farmu se všemi zvířátky, která jsme si mohli i nakrmit, a večer jsme ještě stihli „Muzejní noc“ v Památníku Antonína Dvořáka. To vše za krásného počasí a doplněno výborným jídlem a krásnou atmosférou.

Opravdu nádherný zážitek, za který děkujeme Nadačnímu fondu Albert.

Město tisíce planet pohltilo nejen Valeriana

DD Lipová
u Šluknova

Na premiéru sci-fi jsme se těšili už od rána

Trochu se nám v neděli 23. července zhoršilo počasí, a tak jsme vynechali koupání v bazénu na zahradě. Dopoledne jsme vybarvovali mandalu, na odpoledne naplánovali pobyt na dětském hřišti, kde jsme si malovali na tabuli, házeli na koš a povídali si. Moc jsme se těšili na večer, protože jsme měli jet do kina.

Byla 17. hodina a teta Míša dala povel k odchodu. Nastoupili jsme do krásného nového auta, pustili si muziku a hurá do města Rumburk. Zaparkovali jsme u domu kultury, teta s Vanesou a Míšou šla koupit lístky a my ostatní jsme čekali na dětském hřišti na lavičkách. Když jsme přišli do kinosálu, zjistili jsme, že ho máme skoro celý pro sebe. „Lidi vůbec nechodí do kina?“ pozastavil se nad prázdným sálem Tomáš. Jsou prázdniny, někdo je na dovolené, někdo má zahrádku, ostatní jezdí na výlety a nás čeká premiéra filmu Valerian a město tisíce planet.

Kino jsme si užili, shlédli jsme ho jedním dechem. Prostě závěr neděle se opravdu vydařil.

Rytířské hry spojily několik generací

Ve středu 13. září pořádal Domov na Jarošce „Rytířské hry“ se spoluúčastí našeho domova. Prožili jsme pěkné mezigenerační odpoledne, které zahájilo vystoupení šermířské skupiny Dračí úsvit, a také odpoledne plné soutěží, např. lukostřelba, souboj, bourání hradeb.

Po splnění soutěžních úkolů jsme si pochutnali na špekáčcích a vesele jsme se bavili na skákacím hradu, tvořením obrovských bublin

na megabublifuku a zatancovali jsme si na Rytířské „diskotéce“ Orion.

Všichni bez rozdílu věku jsme se skvěle bavili.

DD Hodonín

Navštěvovali jsme hrady a zámky

V průběhu především konce školního roku a léta jsme navštívili spoustu nádherných českých míst. Poznali jsme mnoho měst, hradů a zámků.

Navštívili jsme zámek a klášter v Litomyšli, Babiččino údolí, Viktorčin splav, mlýn i zámek v Ratibořicích, Slatiňany s jejich okolím, zámek, zahradami a Kočičím hrádkem. Nevynechali jsme ani zámek Žleby či Častolovice s růžovými zahradami a s minizoo. Dalším naším výletem byla Karlova Koruna v Chlumci nad Cidlinou.

Za mnoho krásných zážitků děkujeme sponzorskému daru EOP.

Spolupráce dálniční policie a motokářů nadchla CYKLOPROFÍKY

V sobotu 9. září pro náš domov a DD Litoměřice uspořádali motokáři společně s dálničním oddělením PČR Nová Ves akci plnou zážitků. Děti soutěžily, ve znalosti dopravních značek, sestavovaly z nich pexeso, jezdily policejními auty a na motorkách. Za soutěže byly odměněny sladkostmi.

Na konci akce získaly certifikát za účast a řidičský průkaz „CYKLOPROFÍKA“. Počasí nám přálo a děti si odvezly domů plno zážitků.

Děkujeme organizátorům za krásné odpoledne a čas, který nám věnovali.

DD Kralupy nad Vltavou

Den s policií vyvrcholil spanilou jízdou

V sobotu se autodrom v Sosnové proměnil zřejmě v nejbezpečnější místo v našem regionu. Konal se tu totiž 16. ročník Dne s policií a dalšími složkami integrovaného záchranného systému (IZS).

K vidění byli policejní psovodi se svými čtyřnohými svěřenci, dopravní policie, pohotovostní jednotka – těžkooděnci, kriminalisté, zásahová jednotka, potápěči, jízdní policie z Prahy, přiletěl i policejní vrtulník, ale nechyběla ani záchranná služba Libereckého kraje, stejně tak jako profesionální a dobrovolní hasiči či městská policie. Přijela i Armáda ČR a zástupci německé policie.

KONĚ PROTI HOOLIGANS

Zážitků bylo opravdu hodně. Návštěvníci mohli například obdivovat připravenost koní a obratnost jezdců pražské jízdní policie, která se nasazuje především proti skupinám demonstrantů či při udržování pořádku v okolí stadionů při fotbalových utkáních.

Velkou odezvu mělo vystoupení českolipských policejních psovodů, zvláště zásah psa proti prchajícímu spolucestujícímu z osobního vozu, při kterém pes puštěný ze strany řidiče proskočil staženým oknem spolucestujícího. Tento kousek museli pro velké ovace psovod se svým psem a figurantem zopakovat.

Velmi vydařené byly ukázky zásahové jednotky, která se s „pachatelí“ rozhodně nemazlila, ale také třeba součinnost celého IZS při vážné dopravní nehodě. Poprvé se divákům představili při zásahu i českolipští městští strážníci, kteří předvedli svůj razantní postup při domácím násilí.

PŘILETĚL I VRTULNÍK

Očekávanou podívanou byl přilet policejního vrtulníku, který si pak diváci mohli i zblízka prohlédnout, což byl velký zážitek hlavně pro děti, ale nejen pro ně.

V přilehlých stanovištích si pak mohly především děti zapnout sirénu policejního vozu, osahat vše v hasičské cisterně, vylézt na policejní motorku, zastřílet si, ale i se něco naučit s BESIPem a Týmem silniční bezpečnosti, zasoutěžit si o ceny, vzít si do ruky různé typy střelných zbraní...

„Tato každoroční přehlídka potvrzuje, jak jsou jednotlivé složky Integrovaného záchranného systému připraveny na zásahy v nejrůznějších situacích, které nás mohou potkat. Pro mě osobně je to důvěra v ně a naprostá jistota, že všichni umí svoji práci, kterou odvádí pro nás, občany,“ uvedla starostka Romana Žatecká.

Závěrečná spanilá jízda všech složek po oválu autodromu se spuštěnými majáky a houkačkami byla tím pravým vyvrcholením za celým vydařeným dnem.

KABÁT uspořádal dražbu pro náš domov

Tak aby bylo jasno, nebyla zima, nefoukal ostrý severák, nepoletovaly sněhové vločky, nevytáhli jsme ze skříní kabáty. To jen snad nejlepší česká rocková kapela KABÁT navštívila náš domov. A jak to vlastně bylo? Jak se KABÁTI objevili v Tisé?

Před časem nám zavolala paní Lenka M. – šéfka FANKLUBU skupiny Kabát. Úžasný nápad!!! Uskuteční se dražba věcí, které věnují členové kapely. A tak se také stalo.

Výtěžek 30 829 Kč putoval na naše konto ještě s příslibem návštěvy této populární skupiny. A tak v pátek se sjelo do Tisé několik představitelů FANKLUBU a s napětím jsme čekali na vzácnou návštěvu. A dočkali jsme se. Přijel Milan Špalek, kapelník, baskytarista a autor téměř všech textů skupiny Kabát, a Radek (Hurvajs) Hurčík – bubeník kapely. A tak jsme se sešli všichni v naší herně a bylo příjemně. Povíдали jsme si o kapele, Milan a Radek dětem rozdali podepsané plakáty, naopak my jsme jim darovali výrobky našeho

výtvarného studia. A potom společné focení a nádherný pocit, že máme tak dobré kamarády.

Na táboře se s námi skamarádili Irové

Prázdninový týden od 16. do 22. července jsme trávili ve Dlouhém, nedaleko Ždírcu nad Doubravou. Bydleli jsme v malých chatičkách, které patří ke Konferenčnímu centru Immanuel, a na dobré jídlo jsme chodili do hotelu. Společně s námi zde byli kluci a holky ze Severního Irsku se svými vedoucími, kteří pro nás tábor pořádali. Měli připraveno plno zajímavých aktivit. Abychom vše správně pochopili, nechyběli čeští překladatelé.

Každé ráno jsme začínali a končili zpíváním a tancováním, přes den jsme hráli různé hry, sportovali, vyráběli ozdobné předměty, plavi-

li se po rybníce a chodili na procházky. Nejvíc nás bavil americký fotbal, baseball a tanec, nejzábavnější byly vodní hry, které jsme si opravdu užili. Nedaleko hotelu bylo dětské hřiště s houpačkami, pískovištěm a skákacím hradem, na kterém se vydovářeli Zdenka s Tomáškem. S Iry jsme se skamarádili, přestali se stydět a snažili jsme se domluvit anglicky, což se úplně nejlépe dařilo Pavlovi. Také jsme je naučili několik českých slov.

V průběhu pobytu nás navštívil Kubík Poštolka, který bydlí u pěstounů v nedalekém Stružinci. Přivezl nám výborné buchty a pobyl s námi celé odpoledne. Až na jednu bouřku nám celý týden vydrželo pěkné počasí, a tak čas na táboře rychle utíkal. Poslední den jsme si udělali společnou fotku a naposledy si zazpívali a zatančili. Při loučení jsme všichni brečeli, naši irští kamarádi také.

Těšíme se, že se ve Dlouhém příští rok zase setkáme.

Naše běžkyně zabodovala na mezinárodní olympiádě

Ve dnech 27.-29. září se v Nymburku střetli nejlepší sportovci z dětských domovů. Federace dětských domovů pořádala už 27. ročník Mezinárodní olympiády dětských domovů.

Letos účast potvrdila jen Slovenská republika. Běh na 800 m za Českou republiku běžela dívka z našeho dětského domova. Byl to nezapomenutelný okamžik a pro nás velký úspěch, jelikož se umístila na druhém místě. Jsme na ni pyšní a budeme ji i nadále podporovat ve sportovních aktivitách.

DD Kralupy nad Vltavou

Naběhali jsme skoro 70 kilometrů

Jelikož již mnoho let spolupracujeme s Nadací Terezy Maxové dětem, využili jsme s radostí pozvání a jeli do Prahy podpořit její charitativní projekt Teribear hýbe Prahou.

Na Vítkově se osm dětí s vychovatelkou zapojilo do běhu na podporu nadace. Společně jsme se v rámci svých možností snažili uběhnout co nejvíce kol a co nejvíce přispět na tak úžasnou charitu.

K odpočinku jsme využili pozvání zaměstnanců firmy LEGO z Kladna a průběžně jsme navštěvovali jejich stánek s barevnými kostičkami. Společně jsme nejen stavěli, ale také jsme v rámci seznámení uběhli několik koleček,

která jsme využili k bližšímu poznání. My jsme se dozvěděli zajímavosti o práci ve firmě LEGO a oni zase naopak něco o životě v našem dětském domově. Na rozloučenou jsme přijali jako dárek dvě velké krabice plné pověstných kostiček a slíbili jsme si další setkání.

Prožili jsme krásné odpoledne mezi zajímavými milými lidmi zapálenými pro pomoc druhým.

Koho bych si vzal na cestu kolem světa?

V pátek 9. června jsme se s dětmi zúčastnili vernisáže výstavy kreseb dětí z dětských domovů Olomouckého kraje. Tato vernisáž završila výtvarnou soutěž, kterou již potřetí pořádala Nadace Malý Noe. Tématem byla tentokrát Plavba s Malým Noem, aneb Koho bych si vzal na cestu kolem světa.

Celá akce byla velmi pěkně pojata. Konala se v krásném prostředí Moravského divadla v Olomouci a patronkou se stala paní herečka Hana Maciuchová. Ta také předala ceny vítězům a vyjádřila radost, že děti z dětských domovů nesedí jen u počítače, ale věnují se také malování a jiným činnostem, které obohacují jejich osobnost. Celé odpoledne provázely krásné staré písničky v podání pěvecko-dramatického kroužku při Moravském divadle. A tak jsme si všichni zanotovali Babetu nebo Dítě školou povinné.

Na závěr poděkoval všem přítomným pan Strejček, předseda správní rady Nadace Malý Noe. My děkujeme nadaci rovněž za velmi příjemné odpoledne a také za nadační příspěvek 10 000 Kč, který obdržely všechny domovy, které se účastnily soutěže a který použijeme na nákup výtvarných potřeb pro děti.

Do cvičení aerobiku se zapojili i nováčci

Účast v projektu Hanky Kynychové „Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou“ se pro nás stává již samozřejmostí. Takže když byl vyhlášen letošní, již 11. ročník, s účastí jsme vůbec neváhali, volba byla jasná.

NOVÉ DĚTI

No, a jelikož k nám do domova přišly nové děti, byla to pro nás obzvlášť velká výzva. Brali jsme to jako posilu, která rozšíří naše řady. Takže nakonec nás letos bude cvičit 6 dětí a dvě tety. Budeme soutěžit ve dvou kategoriích, a to v kategorii aerobik kadet – Darja, Denisa, Luboš a Jonáš + teta Mirka – také velká posila, i v kategorii aerobik mini – Lili a Dominik + teta Milu.

LETOŠNÍ ROČNÍK BYL TAJEMNÝ

Letošní rok byl sice úplně jiný, tajemný, než jak jsme znali všechny ty předešlé roky. Byl interaktivní. Letní soustředění bylo pojato formou tanečního workshopu a konalo se v KC Novodvorská v Praze 4. Program byl po oba dny nabitý. V hlavním sále, na hlavní stage, probíhaly taneční lekce se špičkami české taneční scény a se všemi našimi starými známými lektory – Hankou, Igorem, Martinem, Radkem, Luckou, Honzou a také Markem Dědíkem, dále potom s Leonou Qašou Kvasnicovou, Petrou Parvoničovou, Lindou Finkovou a spoustou dalších tanečníků a zpěváků známých z muzikálů.

V dalších sálech pak probíhaly lekce zpěvu, rétoriky a lekce pro děti z naší kategorie, čili Kadet a Mini. Po celou dobu souběžně probíhaly nácviky a konzultace s lektory choreografií, které si každý domov pro letošní rok připravil. V našem případě to byla choreografie: Fotbalová z roku 2014 a Šmoulové z 2015. Po celé dva dny byl naprosto nabitý program, cvičením jsme ničili svá těla a užili si i těch mnoha kulturních vložek.

OBA DNY JSME SI MOC UŽILI

Doprovodný program byl fakt bohatý. Zaspívala nám Olga Lounová, Milan Peroutka, Linda Finková, Miša Tomešová a spousta dalších. Navštívili nás také známí herci, kteří nám povykládali o své práci v divadle a v televizi, např. Ivana Jirešová, Kaira Hrachovcová, Kristýna Janáčková, Šárka Vaculíková, Lucie Benešová a další a další. Celé dva dny jsme si opravdu moc užili. Domů jsme se vraceli v pohodě a plni nových zážitků.

PŘÍPRAVA NA ŽOFÍNSKÉ FINÁLE

Takže nyní nám již zbývá pilovat doma řádně sestavy, abychom uspěli na podzimním soustředění a hlavně ve finále, které proběhne letos na Žofíně. Snad se nám bude dařit a my dosáhneme alespoň nějakého toho úspěchu. Ale jedno víme jistě, ať dopadneme tak či onak, nebudeme litovat, že jsme do toho zase šli.

DD Zlín-Lazy

V Nové Vsi u Chotěboře slavili velké výročí domova: 65 let!

Když emigrant Rudolf Čapek, přítel prezidenta Edvarda Beneše, zakládal v roce 1952 dětský domov na zámku v Nové Vsi u Chotěboře, jistě by si nepomyslel, že zařízení oslaví 65. výročí. Ale je tomu tak a oslavy to byly velkolepé. Slavnostní akce odstartovala v sobotu 24. června soutěžním dopolednem v netradičních sportovních disciplínách, kde si mohly děti vyzkoušet své dovednosti například v chůzi na chůdách, při běhu v potápěčských brýlích a ploutvích nebo překonáním provázkového bludiště. Za své výkony byli soutěžící odměněni drobnými dárky a plyšákem.

Během celého dne byly rovněž zpřístupněny prostory zámku, návštěvníci mohli využít dvou komentovaných prohlídek a nahlédnout tak do běžného života dětí v zařízení. V zámecké hale a chodbách byla nainstalována výstava fotografií našeho zaměstnance strejdy Radka Dvořáka, bylo možné si prohlédnout domovské kroniky a prostřednictvím informačních panelů se seznámit s historií domova samotného i se stručnými dějinami obce Nová Ves.

VÍTEJTE U NÁS

Hlavní část oslav byla zahájena ve 14 hodin na zámeckém nádvoří, kdy moderátoři celého odpoledne strejda Roman a teta Katka přivítali všechny přátele dětského domova a milé hosty, jakými byli například Kamil Ubr, vedoucí odboru školství, mládeže a sportu Krajského úřadu Kraje Vysočina, starosta Nové Vsi Miloš Uchytíl a delegace přátel z německého města Lohm. Přítomné pozdravila i ředitelka dětského domova v Nové Vsi u Chotěboře Etela Coufalová, která nastoupila do funkce v roce 1996 a zasloužila se o velké změny v systému náhradní výchovy dětí. Původní internátní typ dětského domova se jí podařilo úspěšně přebudovat na domov s rodinnými buňkami a mimo jiné stála u zrodu Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc v roce 2011.

A SLAVÍME!

Po úvodních projevech si mohli diváci užít opravdu pestrý kulturní program, kde své dovednosti předvedly i mažoretky Junior Chotěboř. Na jejich soutěži s názvem Juniorská hůlka kluci a holky z dětského domova již po třetí pomáhali s organizací a jako každý rok za svou pomoc obdrželi od soutěžících týmů krásné dary.

Dále se divákům představila taneční skupina Taokra nebo havlíčkobrodské kapely Memento Mori, Chasing Christy a Highstreet Hooligans. Tyto muzikanty kromě lásky k hudbě spojuje především společná iniciativa Show Your Help, která v současné době jako svůj hlavní

projekt podporuje Dětský domov Nová Ves u Chotěboře. I přes žánrovou rozdílnost, která sahá od hardcoru přes hip hop až po punkrock spolu kapely často spolupracují, a i tentokrát se rozhodly spojit síly a připravily si speciální akustický koncert.

Stovky návštěvníků pobavil i kouzelník Stanislav Jílek nebo Jojaři z DDM SVČ Junior Chotěboř. O skvělý adrenalinový zážitek se postarali motocykloví kaskadéři Mirek „Sporták“ Freya a Adam „Special“ Peschl. Ti na svých strojích při akrobacii naprosto potírali fyzikální zákony. Za jejich návštěvu vděčíme panu Pavlovi Kuberovi, který se rovněž zasadil o finanční dar pro dětský domov. Krev v žilách divákům jistě tuhla i při ukázce zásahu integrovaného záchranného systému, kdy záchranáři simulovali vyproštění zraněného z vraku automobilu, ale hlavně při skvělé fakír show Ondry Haška. Přítomní se mohli rovněž seznámit s činností Box Clubu Chotěboř pod vedením Tomáše Součka a karatistů z Junioru v čele s panem Rudolfem Forštem.

THE SHOW MUST GO ON

K dispozici bylo návštěvníkům bohaté občerstvení a několik doprovodných akcí. Psodvodi Policie ČR, koutek s air-soft zbraněmi nebo historickým šermem. V tanci a zpěvu vynikly i děti z dětského domova. Zpěváci Pepa, Markéta a Kristián nebo děvčata z taneční skupiny No comment pod vedením Ondry Haška a Kristiny Matějové z neziskové organizace Fantazáci, kteří se našim dětem věnují ve svém volném čase. Fantazáci nám rovněž pomáhali s přípravou celé akce, zajistili ozvučení, pódium a spoustu úžasných čísel programu, jako například Keltskou nebo Jackson show.

Hlavní hvězdou večera byl zpěvák a finalista soutěže X-Faktor roku 2014 Matěj Vávra. Hudebník spolupracuje mimo jiné s Darou Rolins, Monikou Bagárovou nebo Celeste Buckingham, která se bohužel z pracovních důvodů nemohla na naši akci dostavit. Matěj

nám to však plně vynahradil a svým zpěvem a hrou na kytaru si získal celé publikum.

Pětašedesátkrát DÍKY!

Závěr celé akce patřil opět Ondrovi, jeho dokonalé ohňové show a velkolepému ohňostroji pana Zdeňka Kaliny. Velký dík patří také panu Lukáši Mrklasovi, který celé dění zaznamenával na kameru a fotografie.

DD Nová Ves u Chotěboře

Pětašedesátka je pořádný kus života, během něj se v našem domově vystřídal spousta dětí a zaměstnanců.

Spolupracuje s ním velké množství dobrovolníků a sponzorů.

A všem těmto našim přátelům, úžasným účinkujícím, štědrým dárcům a organizátorům patří náš obrovský a upřímný dík.

Mé londýnské dobrodružství

Milí čtenáři časopisu Zámeček,

jmenuji se Sandra, je mi 20 let a vyrostla jsem v dětském domově v Chomutově. Ráda bych vám napsala, jak jsem se já, holka z maloměsta, holka z děcáku, dostala do Londýna.

Díky neziskovce Nadání a dovednosti, agentuře Czech-us a advokátní kanceláři Bányayová Vožehová jsem mohla v červnu odletět – ano, čtete správně – ODLETĚT – na 3 měsíce do Londýna (byl to můj první let, tak odpusťte to přehnané nadšení). Můj pobyt tady se pomalu chýlí ke konci, 30. září se vracím zpět do České republiky, ale ne na dlouho. A proč sem vlastně tady? Co tu dělám? Začnu úplně od začátku...

Po příletu do Anglie jsem našla na letišti autobus, abych se dostala do centra Londýna, ubytovala jsem se na sharehousu (vše jsem měla předem zařízené i zaplacené od výše uvedených organizací) a tímto začal doslova kolotoč... Jelikož jsem se tu chystala po celé 3 měsíce pracovat, musela jsem si sehnat spoustu věcí (oysterkartu – MHD, anglickou sim kartu, NIN číslo a podobně...). Také jsem dostala seznam míst, kde jsem se měla hlásit na pracovní pohovor – v angličtině.

Uspěla jsem hned na prvním pracovním pohovoru. Jednalo se o firmu Renard Resource, což je cateringová agentura, která dodává číšníky na různé akce, tedy všude, kde jsou potřeba. Byla to velmi náročná a časově flexibilní práce. Měla jsem i předepsané oblečení. Musela jsem chodit v černých společenských kalhotách, košili a dokonce jsem nosila i kravaty, které se střídaly podle hotelu, protože jsem pokaždé pracovala někde jinde (tam, kde bylo potřeba).

Díky pozici servírky jsem zjistila, že to není žádná legrace. Chodit s tácem plným skleniček vína nebo s jídlem. Cítíte pak strašnou bolest v ruce a začnou se vám třást, ale vy nesmíte dát nic najevo. Časem si vaše tělo zvykne a nevnímáte to. Jen se zdokonalujete a zjišťujete, že jste lepší a lepší. Je to úžasný pocit, když vidíte, že se lepšíte. Jsem ráda, že jsem získala právě tuto pozici, neboť díky ní poznávám i sama sebe.

„Nebojte se občas riskovat a jít za tím, co chcete. Můžete zažít perfektní chvíli, na kterou nikdy nezapomenete.“

Také se mi naskytla příležitost být fotomodelkou. Fotograf z jedné agentury mi nafotil nějaké fotky, abych měla své profesio-

nální portfolio. Během focení jsem slyšela tolik lichotek, že jsem už nevěděla, jak je přijímat. Bylo to pro mě něco nového a neobvyklého, ale snažila jsem se to nedávat tolik najevo. Nabídli mi focení do magazínů a katalogů, na billboardy, a taky různé focení rukou a vlasů. Na catwalk (typ modeligu, při kterém chodíte po mole) bych nemohla, protože jsem poměrně malá a ty holky jsou strašně vysoké a hubené. Nic pro mě...

Ve svém volném čase se snažím trávit čas s kamarády a cestovat po Londýně. Moc míst jsem ještě nenavštívila, což mě mrzí, ale kdybych byla turistický průvodce a měla vám sestavit seznam míst, kde jsem už byla a stojí za zhlédnutí, tak bych vám rozhodně doporučila Regent park, což je za mě nejkrásnější park, který jsem zatím viděla. Dále také klasiku - Big Ben, Westminster Abbey a okolí Westminster Bridge, kde můžete nalézt krásnou architekturu. Můžete si zde nafotit mnoho krásných fotek, což se hodí pro váš instagramový účet nebo jiné sociální sítě.

V Londýně je docela draho, ještě ke všemu, když to přepočítám na české koruny, uff... Myslím si, že tu platí to, co u nás: V Praze je blaze, ale draze. V Londýně je blaze, ale draze.

Jsem za tuto příležitost velmi vděčná. Mohu si zdokonalit jazyk, poznat novou zemi a lidi. Učím se tu žít samostatně. První měsíc jsem měla celý zaplacený od advokátní kanceláře, ale další dva měsíce jsme se učila hospodařit s penězi sama, což je skvělá zkušenost. Podařilo se mi i něco ušetřit.

A co bude po návratu do České republiky? Bohužel jsem se nedostala na vysokou školu, a tak musím z děcáku odejít. Chtěla bych si schovat nepotřebné věci u táty a vrátit se sem, do Anglie. Zamílovala jsem si to tu a už tu mám i určité zázemí. Kdybych nedostala od Nadání a dovednosti takovou příležitost, asi bych se k tomu sama nikdy neodhodlala, nikdy bych nevycestovala a nikdy bych se nerozhodla žít tady.

Vaše Sandra

Co si Sandra v Anglii zapsala:

První focení pro modeling, jak se bydlí v bytě se Slováky, Bulhary i Turky a stravování po anglicku

NÁHODA NA FCB NADÁNÍ A DOVEDNOSTI

Mé velké dobrodružství začalo velmi spontánně. Projížděla jsem zeď na Facebooku a uviděla v uzavřené skupině neziskovky Nadání a dovednosti, že mají nabídku práce v Londýně. Řekla jsem si, proč to nezkusit? Hned jsem napsala Denče o další informace, které mi obratem poskytla. Vše začalo tím, že jsem musela odeslat CV (což je životopis).

JAK JSEM ZVLÁDLA TESTY Z ANGLIČTINY

Zanedlouho se ozvala Denča, která mi pomáhala vše vyjednat. Agentura Czech-us mě pozvala na schůzku do Prahy kam šla se mnou i Denča a další holčina, která měla odcestovat se mnou. Shodou okolností jsem ji už znala. Byla jsem celkem nervózní a bála se, že mě budou zkoušet z angličtiny a mé obavy se skutečně naplnily. Ale nebylo to nic náročného, dalo se to zvládnout.

TEĎ UŽ BUDU JENOM LÉTAT...

Vše začalo tím, že jsem odešla na letiště v Praze, byla jsem strašně nervózní, neboť to byl můj první let a docela jsem se i bála, ale jakmile jsme vzlétli a byli výš a výš, tak mě uchvátila neuvěřitelná krása. Byla to nádherná chvíle a řekla jsem si, že od teď budu létat pouze letadlem.

UŽITEČNÁ APLIKACE JOB TODAY

Také jsem získala další práci, a to v modelingové agentuře. Vše začalo zcela nevině. Sjížděla jsem aplikaci Job Today, kterou doporučuji. Můžete zde nalézt mnoho pracovních nabídek různých kategorií, rozhodně se vyplatí mít jí staženou v mobilu. Viděla jsem pozici jako waitress, tak jsem si řekla proč ne, zkusím to. Během několika hodin mě pozvali na interview a poslali mi lokaci. Po příchodu mě přivítala velmi sympatická slečna, která mi dala dotazník na vyplnění. Když jsem si ho přečetla, tak jsem si řekla, že je to nějaké zvláštní. Proč potřebuji na pozici servírky mojí velikost a tak dále? Přesto jsem to vyplnila. Následoval rozhovor a přeměřování. Během pohovoru mi slečna vše vysvětlila a řekla mi, že se jí líbila moje fotka, a tak by byla ráda, kdybych fotila fotomodeling. Moje reakce byla něco jako: "Wow, jako vážně?!" Zařídila fotografa, který mi nafotil několik fotek, abych měla profesionální portfolio. Focení jsem si velmi užívala, i když jsem byla opravdu nervózní, neboť jsem s pózováním (ani s něčím podobným) neměla žádné zkušenosti. Mé obavy byly zbytečné. Tím chci říci, že až dostanete nějakou nabídku a bude se vám líbit, tak se nebojte a jděte si za tím, co chcete. Vyplatí se to a navíc plnění vašich snů vám pomůže ke štěstí.

JAK DOPADLO PRVNÍ FOCENÍ?

Před focením jsem byla nervózní, ale zároveň jsem byla natěšená. Těšila jsem se na tu péči, jak mě budou lícit a česat. V ateliéru mě přivítal příjemný fotograf a sympatická slečna. Celkem tu se mnou byli tři lidi (fotograf, vizážistka a pán z agentury). Musela jsem přijít nenalíčená a mít s sebou tři rozdílné outfity. Vybrala jsem si casual, smart a sporty. Začali jsme s elegantním outfitem. Vymýšlela jsem si různé pózy, ale také mi nějaké doporučil pan fotograf. Byla jsem ze začátku nesvá, ale po pár fotkách jsem se uvolnila a začala si to užívat. Byla to skvělá zkušenost, na kterou nikdy nezapomenu.

STUD STRANOU!

Život v Anglii se změnil po příchodu do mého sharehousu, kde jsem ubytovaná s dalšími dvanácti lidmi. Bydlím zde se Slováci, Čechy, Turkyňi a Bulharem. Líbí se mi, že tu jsou různé národnosti, neboť mi to pomáhá v rozvoji

slovní zásoby a jazyků. Po příchodu do domu, který je plný lidí, jsem se také samozřejmě trochu styděla, ale stud jsem dala stranou. Řekla jsem si, že je zbytečný se stydět a začala jsem se seznamovat. Zjistila jsem, že jsou strašně sympatičtí a dobře se s nimi komunikuje, takže mé obavy byly zbytečné. Jak by řekla Denča: „Nepřítahujte si negativní energii zbytečně a užívejte si vše, co máte kolem sebe.“ Samozřejmě se i najde někdo, kdo mi sedne méně, ale i tak se snažím vycházet se všemi a nevyvolávat konflikty.

DOBRŮU CHUŤ

Když jsem pracovala pro Renaurd Resource, tak jsem měla každý den rozdílné jídlo, měla jsem na výběr z několika chodů. Dokonce nám dávali i na výběr mezi veganským a vegetariánským jídlem (záleželo na tom, v jakém hotelu jsem zrovna ten den byla). Zatímco v Caffé Concerto, což je restaurace kde pracuji teď, máme pořád to stejné. Což je buď zapečená bageta se sýrem a rajčaty nebo se sýrem a šunkou. Jako přílohu dostaneme salát a hranolky. Pozitivní na tom je, že si můžete vybrat z několika druhů pečiva. Já například vyzkoušela bagety "foccacia" a "ciabatta" (jsou to italské chleby). Je to vynikající.

Prostřednictvím projektu LONDON Job&Fun, který vznikl ve spolupráci s agenturou Czech-us, v.o.s., bychom rádi umožnili několika dětem z dětských domovů mnohdy poprvé vycestovat do zahraničí. Partnerem projektu je Czech-us a finančním partnerem advokátní kancelář Bányaiová Vožehová.

Inkvizitor a Číňan:

Legendy bojového sportu na táboře

Ve čtvrtek 20. 8. navštívil projekt Bohatý sirotek společně se zápasníky klubu Pro7Sport letní tábor dětí z Dětského domova Dubá-Deštná.

Krásné nedělní srpnové odpoledne jsme strávili netradičně, a to výletem za dětmi do kempu nedaleko Máchova jezera, abychom jim připravili neopakovatelný zážitek. Společně s top českými zápasníky Miroslavem „Inkvizitorem“ Brožem a Jaroslavem „Číňanem“ Poborským jsme dětem, které tráví léto na táboře, přijeli ukázat MMA.

Start odpoledne uvedl krátkým proslovem zakladatel projektu Jonáš Motyčka, kte-

rý představil oba naše vzácné hosty dětem – nejprve legendu české MMA, úspěšného gladiátora s desítkami zápasů v kleci Jardu „Číňana“ Poborského, který stále patří mezi absolutní špičku tuzemského MMA a baví diváky svými úchvatnými zápasy na nejprestižnějších galavečerech v ČR i na Slovensku. A Míru „Inkvizitora“ Brože, zápasníka, který dosud v profesionálním ringu nenašel přemožitele, a který je několikanásobným mistrem České republiky v MMA.

Oba zápasníci nejdříve dětem představili průběh tréninku, od stínování přes nácviky až po lapování, kdy se z úderu padajících do chráničů tajil dětem dech. Poté je vyzvali, aby si samy děti vyzkoušely, jaké to je boxovat, a dávali jim přitom cenné rady ohledně techniky. Po společném tréninku následovala autogramiáda a po ní společné focení.

Děti byly z návštěvy nadšeny a hrdě si nosily podepsané kartičky sportovců. Od Míry a Jardy navíc na konci tréninku

dostaly i boxerské rukavice! Toto odpoledne se opravdu povedlo.

Chceme moc poděkovat oběma zápasníkům Pro7Sport Miroslavu „Inkvizitorovi“ Brožovi a Jaroslavu „Číňanovi“ Poborskému,

kteří si udělali čas a dorazili na letní tábor za dětmi z dětského domova. Děkujeme také Petrovi Mamulovi z Real Fighters Life za fotky.

Bohatý sirotek

VĚŘÍME, ŽE VŠÍM,
CO DĚLÁME,
VYTVÁŘÍME LEPŠÍ
PROSTŘEDÍ PRO
RŮST DĚTÍ

Mentor je kámoš, který tě podrží

„Na svojí mentorce mám rád, že mě nebere jako cizího, i když nepatřím do její rodiny,” říká tříadvacetiletý Robin. Už tři roky má svoji mentorku, která mu pomohla postavit se na vlastní nohy, když opouštěl dětský domov. A spolupracuje s ní dodnes. Co to je mentorování a mentor, jak funguje a jak můžeš program využít?

Robin má svou mentorku díky projektu Začni správně, který podporuje mladé lidi z dětských domovů při cestě do samostatného života. To znamená, že může jednou podpořit i třeba právě tebe. A součástí Začni správně je i mentorování. Přeci jen, když odcházíš z dětského domova, najednou je to „tam venku“ všechno úplně jiné, cizí. Musíš řešit situace, které

jsou neznámé a nové a často si s nimi nevíš rady. Naštěstí v tu chvíli ti může být oporou právě mentor, takový tvůj parták. Ten ti může pomoci například s hledáním bydlení, práce, nebo poradí se vztahy a dalšími osobními otázkami. Odborně se mu tedy říká mentor a ty jsi v roli tzv. mentee, vyslov „mentý“ (ten, kdo opouští dětský domov a začne spolupracovat s mentorem).

Mentor naslouchá a podporuje

Mentori v projektu Začni správně jsou lidé „z masa a kostí“, nic zas tak zvláštního na nich není. Mají ale zkušenosti s životem mimo dětský domov a rádi je předají dál.

Jedním z mentorů je třeba Standa, který se mentorování v rámci Začni správně věnuje už čtyři roky. Sám říká, že

SLOVNÍČEK POJMŮ

Kdo je mentor:

Podporuje mladé lidi, když opouští dětské domovy, aby se mohli lépe zapojit do každodenního života „tam venku“. Svoji práci dělá zadarmo a dobrovolně. Měl by fungovat jako kamarád, kterému se můžeš svěřit s tím, co tě trápí. Je to také parťák, který je oporou třeba i při hledání bydlení, práce a radí i ve vztazích.

Kdo je mentee:

Je to svěřenec a chráněncem mentora, mladý člověk z dětského domova. Spolupracuje s mentorem a řeší s ním situace, které ho potkávají v každodenním životě.

v dospívání si řadou problémů musel projít sám a něja-

kého „mentora“ si vždycky přál, ale neměl to štěstí. Díky tomu se teď v dospělosti dokáže do situace mladých dobře vžít. „Nechci někoho vést za ručičku. Baví mě přivádět mého mentee k samostatnosti, k zodpovědnosti

sám za sebe. K tomu, aby na nikom a na ničem nebyl závislý. Dokázal se postarat sám, a aby nakonec uměl být oporou jiným,“ popisuje Standa. Se svým mentee spolupracuje už od jeho 1. ročníku střední školy. Právě teď společně zažívají zlomové období, kdy se mentee stěhuje z dětského domova. Co tedy teď nejvíc řeší? „Řešíme otázky spojené s bydlením a penězi. Chci, aby měl takový

všeobecný přehled, jak se dá sehnat bydlení, kde ho hledat, jaké jsou možnosti. Ohledně práce je můj mladoch už dost samostatný a umí si vše zaopatřit sám. Občas spolu řešíme studijní, ale i vztahové záležitosti,“ říká Standa.

Prostě si pokecáš

V mentorování jde vedle řešení praktických otázek také hodně o to, mít tu možnost si popovídat s někým zkuše-

nějším. Svěřit se mu s tím, že se se mnou rozešel můj kluk nebo že jsem se pohádal s kamarádkou ze školy. Podobně to vidí i mentorka Helena. V Začni správně funguje už se spoustou mentee. Vedle toho má vlastní rodinu a děti a pracuje jako personalistka. „Pro mě je mentorování hlavně o tom, že mi někdo řekne, s čím má problém. A já mu s tím můžu pomoci, popovídat si s ním. Říct, jak by se to dalo řešit. Příběh každého z nás, ať jsem z děčáku nebo ne, je úplně jiný. Nedávno třeba můj mladoch prohlásil, že půjčky jsou špatné. A já jsem mu na to odpověděla, že dlužím přes

milion, ale že rozdíl je v tom, že to mám pod kontrolou.“

Vztah mentor a mentee je tedy hlavně o otevřené komunikaci, důvěře a bezpečí. V období mezi schůzkami jsou většinou v kontaktu přes telefon, Facebook nebo e-mail. Záleží na jejich domluvě.

A co si o mentorování myslí mentee Robin, o kterém jsme psali na začátku článku? „Mentor je pro mě kamarád. Podá mi pomocnou ruku, když potřebuju, a to kamarádi dělají. Můžu mu říct, co mě trápí, svůj názor a taky, co se mi nelíbí. Musím říct, že ještě před třemi lety bych na mentora

ani nepomyslel. Říkal jsem si, co by se mi pletl nějaký cizí člověk do života, ale teď to vidím úplně jinak. Pomohlo mi i to, když jsem viděl, co se děje u mě doma, v mé pravé rodině. Vlastní máma mě stáhne dolů, ale mentor pomůže. Moc nechápu děti, co mentory nemají a nechtějí je. Doporučil bych to každému.“

Chceš být také součástí Začni správně? Napiš na **alena@yourchance.cz**, řekneme ti víc!

Projekt Začni správně realizuje yourchance o.p.s. za finanční podpory Nadace DRFG. Speciální poděkování patří Marii Veronice Winklerové, která významně podporuje projekt Začni správně, a Nadaci KB Jistota, která finančně podporuje práci v Ústeckém kraji, a také společnosti WAG Payment Solutions.

Režisér Igor Chaun natáčí dokument o (ne)úspěšných odchodech z dětských domovů: Dospělým ze dne na den

Režisér Igor Chaun, který natočil například dokument *Cesta do Indie*, se pustil do dalšího dokumentárního projektu. Tentokrát ze světa dospívající mládeže z dětských domovů, s cílem představit příběhy, které by ostatním dětem „z děcáků“ pomohly v přechodu z chráněného prostředí dětských domovů do drsné reality běžného života.

Ke spolupráci ho oslovil spolek Mimo domov. Za vším ale stojí Kamil Vacek, majitel společnosti TCCM, který s nápadem přišel a rozhodl se natáčení zafinancovat.

Klára Chábová, předsedkyně spolku Mimo domov, o tom říká: „Stále se potýkáme s tím, že děti, které opouštějí dětské domovy, nejsou na dospělý život připraveny. Ročně odchází asi tisíc dětí a řada

z nich neuspěje, protože si nenajde práci, neumí fungovat samostatně, mají velmi nízké sebevědomí a není nikdo, kromě neziskových organizací, kdo by jim pomohl se zorientovat a začlenit.

Když jsme o tom mluvili s Kamilem Vackem, napadlo ho, že by bylo dobré natočit medailonky s dětmi, které uspěly, i těmi, kterým se to nepodařilo. Pro natáčení jsme oslovili režiséra Igora Chauna a ten souhlasil. Medailonky bychom rádi promítali v dětských domovech dětem, aby věděly, co je čeká a na co mají být připraveny. I nadále s nimi budeme na toto téma diskutovat. Také bychom rádi promítli film veřejnosti, politikům a vysokým úředníkům. Protože především oni mají ve svých rukou legislativní změny, které by mohly těmto dětem pomoci s přechodem do dospělého života.“

S hledáním příběhů v pro-

středí dětských domovů či azylových domů pomáhá režisérovi Chaunovi spolek Mimo domov. „S dětskými domovy spolupracujeme více než deset let. Pořádáme pro ně zážitkový festival Out of Home se zaměřením na pracovní příležitosti, podnikáme výjezdy přímo za nimi do domovů,“ říká předsedkyně spolku Klára Chábová. Právě motivace nalézt a probudit v sobě talent, který by pak děti nasměroval k dalšímu studiu nebo zaměstnání, je to nejobtížnější.

Film tak má teenagerům z dětských domovů na skutečných příbězích svých vrstevníků ukázat, že bez píle a úsilí není možné úspěchu

v životě dosáhnout. „Chceme, aby si tyto děti uvědomily, že i když mají oproti ostatním složitější start do života, že to není předem prohraná bitva. Musí mít ale vůli proto něco udělat a chtít se stát lepšími, než byly třeba jejich rodiče,“ uzavírá Chaun, který by rád dokument s příběhy z dětských domovů uvedl do letošních Vánoc. Film vzniká za finanční podpory donátora Kamila Vacka z TCCM, který chce tímto způsobem přispět ke zlepšení stavu uplatňování znevýhodněných dětí na trhu práce.

Roman Hrůza

Igor Chaun: Uvědomil jsem si, jak to mají někteří těžké

Proč jste se do natáčení pustil? Tušíte, jak to funguje v dětských domovech?

Nabídka na toto natáčení mne velmi zaujala. Sám jsem byl v dětství dosti „problémové dítě“. A tak mám respekt k lidem, kteří mají ztížený start do života. Ale vůbec jsem netušil o té zvláštní problematice, že v děcáku je o děti relativně dobře postaráno, mají od sponzorů dárky a jezdí třeba k moři na zájezdy, a pak mávnutím kouzelného proutku vstoupí „do dospělosti“, zcela nepřipraveny. S pár tisícovkami v kapse stojí před děcákem a nevědí příliš, co v reálném světě. Jak pronajmout byt, jak si nakoupit, jak jednat s úřady. Často propadají sociální fóbii a hrozí, že se chytanou „špatné party“, která jim nabídne zdání pospolitosti... A tak se rozjedou drogy, dluhy a někdy i prostituce. Podtitul dokumentu bude **DOSPĚLÝM ZE DNE NA DEN**. Je to nezavidelná situace, kterou si my ostatní těžko dokážeme představit. A ukazuje to na zásadní systémovou chybu...

PROMÍTAT SE BUDE I V DOMOVECH

Jak bude film vypadat?

Při natáčení dokumentu jsme se setkali s velmi silnými příběhy. Chceme vytvořit 10 až 12 portrétů, těch, kteří to zvládli,

i těch, kteří dočasně padli. Avzali si z toho velké poučení. Jednotlivé medailony by měly být promítány při besedách v ústavech; rád se někdy zúčastním. Ukázat dětem, na co si mají dát pozor, a dodat jim odvalu a naději, že mnozí z nich se mohou stát úspěšní i v životě tam venku. Záměrem je vytvořit i delší stříhový dokument, sestavený z těch nejsilnějších příběhů a výpovědí.

DROGY, ŠIKANA, PROSTITUCE...

Co takhle historka z natáčení?

Byli jsme kupříkladu v pražské nápomocné organizaci Šance pana László Sümegha. Zabývá se sbíráním padlých andělů přímo z ulice. Vyprávění těchto mladých mužů obsahovalo pro mne až šokující podrobnosti o životě na ulici – drogy, prostituce, nemoci, homosexualita a předchozí šikana. Dojímala

mne věcnost, ba až humor, s nimiž o tom vyprávěli, a zvláštní síla životního poznání, která při tom z nich číselala. Při téhle práci jsem si uvědomil, jak i v dnešní době to mají někteří lidé těžké, a jak si my ostatní nevážíme toho, co máme. Budu rád, když i tohle poselství bude film obsahovat. A přiměje diváka k větší lidské a sociální pozornosti.

Bude se film vysílat v televizi?

Nejdříve chci říct, že mi moc pomáhá spolupráce se spolkem Mimo domov. Pomohli mi zorientovat se v tématu, koordinují natáčení a vytipovávají vhodné klienty. Naším cílem je, aby film vidělo co nejvíce lidí. Nejprve to ale musíme dobře natočit... Nic není nemožné, včetně odvysílání v ČT nebo projekcí na nějakých festivalech. Ale primárně je dokument natáčen pro děti v dětských domovech. **red**

Igor Chaun (uprostřed v modrém) v organizaci Šance

Radek Laci:

Svět patří těm, kteří se nepo...

Moje pocity z natáčení jsou zvláštní. Nejvíc mě zaujalo asi

to, jak dlouho příprava takového příběhu trvá. Ještě nikdy jsem nenatáčel celý den. Teď už si dokážu představit, jak náročné to je a jak je těžké se na to připravit.

Ale rozhodně toho dne nelituji, určitě to pro mě má smysl – předat své zkušenosti a důvěru v organizaci Mimo domov. Martina Prášilová při natáčení držela „fakta a správný koncept“.

Další pocit je pozitivní ze strany Igora, který skvěle umí vytáhnout si to podstatné. Když jsme se dostali před kameru, vytáhl z nás to podstatné nebo dovedl k těm správným klíčovým informacím, které jsou inspirací pro ostatní děti. Protože právě v domovech se tento dokument bude taky pouštět.

A poselství, které bych chtěl předat? Snad je výstižné, vychází z mých zkušeností: Svět patří těm, kteří se nepo... Důležité je být vnímavý a stát si za svým postojem a názorem.

Radek

Olga Mistrová:

Jsem nadšená, že dokument pomůže

Pocity z natáčení mám výborné a jak již psal Radek, byla jsem ráda, že u natáčení byla Martina Prášilová. Díky ní jsem byla více v klidu a otevřenější i z toho důvodu, že se známe z organizace Mimo domov. Igor Chaun z mého hlediska byl velice pozitivní a ráda jsem ho poznala. Při natáčení se choval přátelsky a uměl ze mě vytáhnout to, co bylo potřeba, aby zaznělo v dokumentu. Jsem moc nadšená, že tento dokument vznikl a pomůže dobré věci.

Olga

Burza práce od Nadání a dovednosti: Dětem zkontrolujeme životopis a najdeme vhodné zaměstnání

Na webových stránkách neziskovky Nadání a dovednosti o.p.s. nově najdete také Burzu práce, která obsahuje pracovní nabídky (brigády, stálou práci i stáže) od jejich partnerů z celé České republiky, kteří vás přivítají s otevřenou náručí.

„Jedná se o poměrně nový projekt, ve kterém se nám podařilo během půl roku sehnat brigádu už sedmi dětem z dětských domovů,“ řekla na úvod Denisa Fousová, projektová manažerka. „Nejen, že sháníme dětem zaměstnání na míru, ale také jim pomáháme s životopisem a přípravou na pracovní pohovor.“

Mezi zaměstnané děti patří také Dominik M. z dětského domova v Žatci. „Pracuji v FM Česká s.r.o. v Tuchoměřicích jako operátor obalových úprav. To znamená, že přebaluji a etiketuji různé zboží, od kosmetiky až po potraviny. Práce to není nijak náročná, jen musím splňovat určité normy, ale to se dá zvládnout.“

Děti získávají také reference a doporučení, která mohou použít ve svém životopisu k dalšímu hledání práce. „Dominik byl naprosto skvě-

lý zaměstnanec. Myslím si, že přesně takový typ člověka je snem každého zaměstnavatele. Byl velice milý, pečlivý, učenlivý, šikovný a pracovitý! Velice rychle se dostal do pracovního procesu a jeho výkony byly skvělé. Dominik si v rámci skladu nakonec u nás měl možnost projít celkem třemi různými odděleními. Sice to byl vesměs stejný typ práce, nicméně jeho nadřazení si ho velice chválili! Jak jsem řekla již Dominikovi, pokud bude mít kdykoliv zájem se k nám vrátit, dveře má otevřené; a můžeme se bavit i o jiných pracovních pozicích. Je to strašně šikovný mladý klučina, který se ve světě určitě nikdy neztratí," uvedla Zuzana Kyznarová z FM Česká s.r.o.

Hledáš brigádu nebo práci?

- Jdi na naše webové stránky.
- Pokud Tě nějaká pracovní pozice zaujme, neváhej nás kontaktovat – všechny formality za Tebe vyřídíme (zkontaktujeme danou společnost, zašleme jim Tvůj životopis a domluvíme Ti pracovní pohovor).
- Pokud Tě žádná pracovní nabídka nezaujme, napiš nám – pomůžeme Ti sehnat brigádu či práci „na míru“.
- Také Ti rádi pomůžeme napsat/zkontrolovat životopis i motivační dopis a poskytneme Ti užitečné rady a tipy týkající se pracovního pohovoru.

Další informace:

<http://nadaniadovednosti.cz/burza-prace>

VTEŘINA POTÉ pomohla na svět průvodci:

Odchod z DD?

Tentokrát rady pro vychovatele

Vteřina poté, Liga lidských práv a Kabinet divadla Utlačovaných spolupracují na projektu Cesta z labyrintu samostatného života. V rámci projektu vznikl metodický průvodce. Právě o něm je dnes rozhovor s metodičkou Olgou Kusou.

Proč vznikl metodický průvodce a k čemu má sloužit?

Metodický průvodce vznikl na základě předchozích zkušeností z výjezdů do dětských domovů. Zjistili jsme, že téma důvěry mezi dětmi a dospělými je často zmiňované jako problematické. Proto jsme se rozhodli vytvořit metodického průvodce, abychom podpořili budování pozitivního klimatu mezi dětmi, vychovateli, a tím i usnadnili případné otevírání nelehkých témat spojených s odchodem dítěte z dětského domova. V metodickém průvodci otevíráme téma odchodu dítěte opravdu od jeho samého začátku. Mimo jiného se dotýkáme i toho, jak a kdy s dětmi vůbec začít mluvit o odchodu, ale také jak třeba mluvit o budoucnosti, o obavách a nejistotách...

Je důležité zmínit, že metodický průvodce má dvě části. Praktickou a teoretickou. Mohla bys nám říct, co obsahuje ta teoretická část?

Teoretická část slouží k představení důležitých pojmů, které souvisí s tématem odchodu do samostatného života, a k vysvětlení dalších souvislostí, třeba například jak více zapojovat děti do rozhodování o sobě, o své budoucnosti. Takovému principu říkáme participace, a ta je vlastně hlavním tématem první části našeho průvodce.

Participace je pro nás velice důležitá a prostupuje celým metodickým průvodcem.

00.00.01
vteřina poté

Uvědomujeme si, že její zavádění není snadné, jde o dlouhodobý proces. Zároveň ale cítíme, že je správné hledat a zdokonalovat cesty, jak podpořit dítě, aby bylo vtaženo do procesu rozhodování, aby mělo pocit, že jeho hlas je slyšet a v důsledku i vidět.

A ta praktická část?

V praktické části vychovatelé naleznou ukázky konkrétních technik pro práci s dětmi. Ty jsou rozděleny do několika tematických oblastí. Například vytváření pravidel nebo práce s emocemi. Jsou zde také detailně rozpracovaná případná rizika. Na co si dát pozor, čemu se vyhnout, jak správně zadávat instrukce, jak předejít nedorozumění apod. Přemýšleli jsme nad tím, jak techniky popsat, aby je mohl/a používat vychovatel/ka, který/á nemá zkušenosti třeba s technikami dramaterapie či jinými dalšími. Nakonec jsme vybírali jen ty, o kterých jsme přesvědčeni, že je zvládne i začátečník a které jsou bezproblémové. Od představ až po ty více reálné.

Vše ve skupinách zapisují na papír. Následně se všichni spojují v jeden celek, sdílí své představy a společně hledají to, v čem se shodují. Další fáze je o hledání řešení, kdo a co může pro danou změnu udělat, kdo si co vezme na starost, apod.

Při této jednoduché aktivitě můžeme zjistit spoustu nových podnětů, nápadů a pohledů na věc. Děti se učí zapojovat do procesu rozhodování, argumentovat, neútočit, přijmout odlišný názor a přebírat zodpovědnost, úměrně svému věku.

Kdy je nejlepší začít s přípravou na odchod?

Je to velice individuální. Každé dítě přichází do dětského domova v jiném věku a zůstává v něm na různě dlouhou dobu, ale obecně můžeme říct, že ideální je začít s přípravou na odchod vlastně hned po příchodu.

A z jakého důvodu?

Příprava na odchod by neměla zahrnovat pouze praktické informace typu, kam mám dojít na úřad. To je samozřejmě důležité, ale aby dítě mohlo obstát v tak náročné situaci, jako je vstup do samostatného života, musí k tomu být vybavené nejen informacemi, ale také nějakými schopnostmi, dovednostmi. Je to nálož, když si uvědomíme, co všechno bude najednou na jeho bedrech. Mělo by zvládat plánovat, sehnat si práci, bydlení, hospodařit s penězi, orientovat se v složitých vztazích...

Tohle všechno se nedá zvládnout pár měsíců před odchodem z domova, proto by bylo ideální mít na to dostatek času a prostoru a cíleně se přípravě a rozvoji praktických a sociálních dovedností věnovat od samotného začátku.

My si samozřejmě uvědomujeme, že takové podmínky bohužel není možné zajistit stoprocentně vždy, a proto přinášíme alespoň pár dalších námětů v průvodci, jak ještě jinak téma odchod s dětmi v DD rozvíjet.

Olga Kusá

je speciální pedagožka, která v rámci projektu Vteřina poté pomáhá s přípravou výjezdů do dětských domovů a metodikou pro vychovatele. Dříve pracovala ve společnosti Člověk v tísní jako metodička a jako pedagožka v Lize lidských práv pro projekt Férová škola.

Jak se mohou vychovatelé dostat k metodickému průvodci?

Průvodce bude jednak v tištěné podobě, tak v elektronické. K metodickému průvodci budeme organizovat workshopy v Praze a Brně, kde bude metodický průvodce k dostání. Na stránkách Vteřiny poté pak naleznete PDF verzi našeho průvodce.

Vilma Klepková

Projekt Cesta z labyrintu samostatného života podpořila Nadace Sirius

Jirka Mádl založil ArteFond, i pro vás z děcáků

Jirku Mádlu znáte jako úspěšného herce a režiséra, mnozí z vás si ho spojujete i s podporou různých aktivit pro děti z dětských domovů. Náš rozhovor jsme proto začali příznačným tématem.

Co je podle tebe důležité, když člověk začíná samostatný život?

Myslím, že je důležité vědět, co v životě chceš, a jít za tím. Určitě by člověk měl dělat, co ho naplňuje. Jedním z úkolů, které mladý člověk má, je najít sám sebe a sám sebou zůstat. To je ale proces, který vyžaduje čas. Na druhou stranu, když je potřeba vydělat si na živobytí, tak nezbývá než vyhrnout si rukávy a využít příležitost, která je aktuálně po ruce. Každý kluk má v sobě srdce chlapa, který je ochoten chytit nějakou tu ránu. I holky v sobě mají obrovskou sílu, když na to přijde. Taky považuji za důležité dělat svou práci, jak nejlépe umím. Bude to důvěra a další příležitosti.

Proto ses rozhodl založit ArteFond, který nese tvoje jméno? Chceš dát někomu příležitost?

Vlastně jsem o vzniku něčeho podobného přemýšlel už dlouho. Zlomovým okamžikem bylo, když jsem se po čase viděl s Janou Merunkovou, ředitelkou yourchance. Během našeho rozhovoru jsem se rozhodl do toho „praštit“ a fond na podporu talentovaných dětí založit. Sám moc dobře vím, jak nejistě povolání je být hercem, zpěvákem, tanečníkem nebo se věnovat jakémukoliv jinému uměleckému řemeslu. A i když jsem měl doposud obrovské štěstí, samozřejmě nemohu nejistotu tohoto povolání nevnímat. S tím hodně souvisí i to, že být třeba hercem si nemůže vybrat někdo, kdo nemá rodinné a finanční zázemí. Čímž narážím na mladé lidi z dětských domovů, kteří i když třeba mají talent, tak si herectví nevyberou, protože je tu riziko, že by se na počátku neuzivil. Raději jdou dělat něco takzvané na jisto-

Jirka Mádl, legendární „snowboardák“

tu. A tím trpí nejen oni sami, protože nemohli rozvinout svůj talent, ale i umění jako takové, protože přichází o zajímavé osobnosti s jedinečnou odžitou zkušeností. A ArteFond by měl v této oblasti pomáhat.

První, co jste se rozhodli podpořit, byla cesta dvou tanečníků na vystoupení v New Yorku...

Je to trochu symbolické. A jsem rád, že jsme to mohli udělat. New York byl pro mě osobně

v umělecké tvorbě fakt důležitý. Je to město, které mi hodně dalo. A vlastně tam mě to nasměrovalo k práci za kamerou.

Když jsi mluvil o příležitostech a o tom, že člověk má dělat, co ho naplňuje, u tebe to je hned několik profesí kolem filmu. Je ArteFond nějak víc spojený s filmovou branží?

Do určité míry. Podporovat budeme různé umělecké směry. Ale myslím si, že filmová tvorba potřebuje lidi, kteří mají zkušenost se životem v dětském domově. Za třináct let jsem nepotkal nikoho, kdo by ji měl. Je to intenzivní životní prožitek, který v umělecké tvorbě může být velmi silným impulzem a přinést dramaticky jiný pohled na věc. A zároveň si uvědomuji, že pro filmovou tvorbu člověk potřebuje techniku a odborné vedení. Dělat film je vlastně takový hravý tanec mezi technikou a uměním. Aktuálně proto nabízíme možnost studia na soukromé střední filmové škole v Brně zdar

ma vždycky pro dva studenty ročně. Je třeba jen splnit podmínky přijetí.

Správcem ArteFondu je yourchance. V čem vidíš přidanou hodnotu této spolupráce?

Nejdůležitější je pro mě to, že yourchance je zavedený subjekt, který má bohaté zkušenosti s integrací dětí z dětských domovů. Zkrátka vědí, co dělají, a to oceňuji ze všeho nejvíc. Já sám nemám moc času, abych navštěvoval všechny dětské domovy u nás, a proto jsem rád, že spolupracuji s někým, kdo má v této oblasti přehled a mohu se na něj sto procentně spolehnout.

Co bys popřál závěrem Zámečku k jeho výročí?

Zámeček je skvělý časopis. Přeji mu hlavně spoustu nadšených čtenářů. A redaktorům přeji, aby měli pořád dost zajímavých témat, o kterých budou psát.

Alena Hurtová, manažerka Začni správně

Jirka Mádl v Dětském domově Ledce

Herečka Eva Josefíková: Běžte za tím, o čem sníte

Evi, menší děti tě znají z pohádek, hraješ i ve filmech pro mládež, v seriálech i na divadle. Co tě na práci herečky baví nejvíc? Chtěla jsi být vždycky herečkou?

Je to právě ta rozmanitost. Každý den můžu být někým jiným, hrát si. A zároveň, práce v divadle, ve filmu nebo v seriálu má každá svá specifika, tak mám občas pocit, že mám tři různá povolání. Myslím, že jsem o herectví toužila od malička. Ale dlouho jsem si to samozřejmě nechtěla připustit a počítala s tím, že skončím ve stabilnějším prostředí.

Kdo je podle tebe správný kamarád?

Správnému kamarádovi za jakýchkoli okolností věřím, můžu se o něj v těžkých chvílích opřít. Smějeme se spolu nebo pláčeme, je to jedno. Nemusím se před ním stydět, vím, že mě pochopí nebo mi poradí. A taky není důležité, jestli se vidíme každý den, nebo jednou za rok. Podstatné je, že přátelství nevychladne a i po dlouhé době je to jako bychom se rozloučili včera.

Projekt Začni správně podporuješ od první chvíle, kdy vznikl. Dnes je v něm zapojeno několik set mladých lidí. Co to pro tebe znamená?

Upřímně, já bych byla úplně nejradši, kdyby projekt Začni správně neměl vůbec důvod vzniknout. Bohužel nežijeme v utopii a některým dětem jsou do života kladeny zásadní překážky už v době, kdy by na svět měly ještě bezstarostně koukat z rodičovského klína. Přežít pubertu, prolopotit se až k dospělosti a stát se najednou soběstačnou samostatnou jednotkou v dnešní džungli není jednoduché ani s nenápadným dohledem a dobrými radami mámy a táty. Co teprve bez nich? Když jsem poznala Janu, Gábinu a celý tým kolem Začni správně, okamžitě jsem se do jejich nadšení zamilovala. Je fajn potkat a poznat lidi, pro které je lhostejnost absolutně cizí pojem. Díky nim jsem se seznámila s problémem, který do té doby k nezasevěné veřejnosti příliš nepro-

sakoval a byl dle mého názoru decentně schován pod kobercem. Je až k neuvěření, že energie a pozitivní nasazení těchto dvou žen dokáže být hnacím motorem nejen pro několik set dětí z dětských domovů, ale i pro všechny ostatní, kteří mají s projektem Začni správně co do činění.

Jaká rozhodnutí v životě považuješ za nejdůležitější?

Pochopitelně ta, která mě posunula v životě dál. Ta první jsou hodně spojená například se studiem. Vlastně jde o rozhodnutí mých rodičů – už jsme zase u toho. Nástup na osmileté gymnázium, navštěvování různých hudebně dramatických kroužků, setrvávání na gymnáziu i přes lákadlo konzervatoře... Ta čistě má pozdější rozhodnutí se třeba z počátku nejevila úplně nejlépe. Některé rozchody, osobní či pracovní, stály pár kotrmelců a trochu bolesti, ale ze dna se dá vždycky odrazit. Nebát se, zabojovat a dostat se na vyšší level. Přesně jako v SuperMariovi...

Zámeček slaví svoje dvacetiny. Co bys mu popřála k narozeninám?

Zámečku přeju spokojené čtenáře, stále nová a zajímavá témata a zapálené redaktory. Speciálně těm si dovolím taky něco popřát.. Ať je pro ně tato zkušenost odrazovým můstkem pro budoucí profesí žurnalistů. Prostě ať jdou za tím, po čem sní.

red

S TRÉNINKY DOSPĚLOSTI se ve světě neztratíte

Po zahájení školního roku přichází i zahájení druhého běhu Tréninků dospělosti. V říjnu a listopadu se opět pustíme do práce. Noví účastníci, nové výzvy a nové zážitky. Jak to probíhalo na jaře?

DUBEN:

POPRVÉ V AKCI

Tréninky dospělosti projekt pro děti, které se chystají opustit dětský domov a postavit se na vlastní nohy, odstartoval. V letošním roce se do projektu přihlásilo 26 děcek a 9 vychovatelů z dětských domovů: Frýdek-Místek, Plumlov, Příbor, Pepa Příbram, Úsměv Slezská Ostrava a Domino Plzeň. Všichni jsme si první společný víkend užili a už se těšíme na pokračování.

KVĚTEN:

PRÁCE, PRÁCE, SAMÁ PRÁCE

Po dubnovém rozjezdu jsme ve svižném pracovním tempu Tréninků dospělosti pokračovali. Květnový víkend jsme věnovali tématu práce. Kde ji hledat, co vše je dobré mít připraveno před pracovním pohovorem a jak se na pracovní pohovor nachystat. Účastníci si mohli vyzkoušet pohovor nanečisto s dobrovolnicemi ze společnosti HILTI ČR. Pro odlehčení programu jsme mezi námi přivítali bývalého aktéra školení Dallyho. Ten nám pověděl o tom, jaká byla jeho cesta za osamostatněním, a své povídání doplnil o rap.

ČERVEN:

FINANCE A FINIŠ

V návaznosti na setkání věnované práci jsme se na v pořadí třetím setkání Tréninků dospělosti věnovali financím. Po úvodním seznámení s pojmy ze světa peněz přišel na řadu svět osobních financí, se kterým účastníky seznámili odborníci z AMJ Corporation. Aby ani vychovatelé nepřišli zkrátka a něco nového se naučili. Strávili pátek i sobotu ve společnosti lektora Štefana z organizace Do světa.

Čtvrté a poslední společné setkání bylo věnováno tématu bydlení. Vydali jsme se na exkurze do třech nízkoprahových ubytovacích zařízení, prošli se Prahou s průvodci bez domova, stačili jsme zopakovat všechny důležité informace z předchozích školení a v neposlední řadě se i slavnostně rozloučit.

Za úžasnou spolupráci děkujeme

26 mladým lidem a 9 vychovatelům z dětských domovů: Frýdek-Místek, Plumlov, Příbor, Pepa Příbram, Úsměv Slezská Ostrava a Domino Plzeň. Vzácné návštěvě Dallymu. Zapáleným lektorům Bětce, Pavlovi a Štefanovi. Fotografce Zuzce.

Za tým projektu všechny zdraví

Jana Kotalová

ZA PODPORU PROJEKTU DĚKUJEME:

Zahradnictví Líbeznice, Nadaci Naše dítě - fond innogy Česká republika a.s., ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem, Nadačnímu fondu ETELA, zaměstnancům společnosti HILTI ČR, AMJ Corporation a individuálním dárcům.

Společné foto účastníků Tréninků dospělosti

Při práci na úkolu

Prezentace výstupů

Po práci legraci...

Léto ve znamení hvězd a Afriky

Část léta jsme strávili společně s dětmi z Krompachu, Klánovic a Písku na chalupě Piktych v Jizerských horách.

Na prvním pobytu s názvem Planetárium jsme se vydali do tajemné a pestré atmosféry vesmírného světa, poznávali jednotlivé planety a zamýšleli se nad tématem smyslu lidského života v celku Vesmíru.

Na druhém pobytu jsme zavítali do pomyslné africké vesnice, seznámili se s chlapcem Kirikou a zažívali s ním různá dobrodružství. Závěr léta pak patřil dětem z Korkyně, se kterými jsme v Harrachově prožili spoustu adrenalinových zážitků (slaňování, lezení na stěnu, přespání pod širákem) a společně na závěr vyslali přes satelit vzkaz do Vesmíru.

Pobyty se konají za podpory Nadace Terezy Maxové dětem, MPSV, MHMP a Nadace Sírius.

Závěrečná oslava společných 8 dnů na pobytu Planetárium

Trochu návod na to, jak vyrobit dešťovou hůl – papírová trubka, hřebíky a rýže. Opravdu to funguje!

Dvoudenní výlet s přespáním pod širákem po okolí Harrachova

STT: Velké finále zaujalo malými příběhy

Sedmý ročník Slavata Triatlon Tour vyvrcholil v neděli 17. září v pražské části Řepy. Počasí jako by kopírovalo zahajovací závod z května. Nejprve zataženo, mraky hrozily deštěm. Sluníčko však mračna nelítostně probodlo svými paprsky a stovce dětí zajistilo ideální podmínky pro jejich sportovní výkony.

Triatlonový den nabídl kromě soutěžních disciplín spoustu minipříběhů, které – jak prohlásil Tomáš Slavata – udělaly finále tím, čím má být.

PŘÍBĚH 1: Výtěžek dražby pomůže dětem

Profesionální triatlet Petr Vabroušek přišel s nápadem uspořádat aukci, do níž vložil svůj dres. A vyplatilo se! „Dražba mého dresu nakonec skončila na částce 33 000 Kč, za kterou může Tomáš Slavata podpořit hned 6 příběhů dětí,“ radoval se na svém facebookovém profilu Vabroušek. Náhodně vybrané děti se tak mohou těšit na horské kolo a sportovní oblečení.

PŘÍBĚH 2: Black and White Food

Tomášovi svěřenci Štěpán Bechyňa a Dominik Horvát rozjíždí projekt „Black and White Food“. „I přesto, že jsme vcelku mladí, chceme rozjet něco, co by nám do budoucna dokázalo přivydělat nějakou tu kačku na bydlení a podporování našich zájmů, například sport,“ vysvětlil Štěpán. Chutné a zdravé wrapy kluci balili a nabízeli už během finále STT. Závodníci tak měli možnost doplnit síly, začínající podnikatelé zase vyzkoušet si svůj záměr v praxi.

PŘÍBĚH 3: Miki se vzdal výhry ve prospěch soupeře

Kategorii starších dětí ovládl Mikis Kotopulos. Když však přebíral pohár a ceny, vyrazil všem přítomným dech. Výhry se vzdal a věnoval ji chlapci, který závodil na menším kole než ostatní a objevil se v cíli jako poslední. Miki tím chtěl naznačit, že si jsou všichni rovni, ať už je člověk první, nebo poslední. Tomáš Slavata vítěze pochválil a poraženému daroval nové kolo, aby příště mohl být rovnocenným soupeřem.

PŘÍBĚH 4: Lidské srdce v kůži klokana

Děvčata a chlapce během finálového dne bavil Klokán Říša. V obleku se ukryvala několi-kanásobná česká mistryně v triatlonu Helena Kotopulu. Ta samá žena před finále STT společně se svými kamarády pro děti připravila perníkové medaile a 140 balíčků.

PŘÍBĚH 5: DD Plzeň se raduje z nových kol

Sportovkyně Renata Čermáková se rozhodla udělat dobrý skutek, a tak zakoupila dvě horská kola a věnovala je Dětskému domovu Plzeň. Prostě jen tak, aby měly děti radost. Co dodat...

„Nemohl jsem si přát lepší finále než toto. Byl jsem se svou rodinou a přáteli. Moc Vám všem díky za sebe, za svou rodinu a děti kolem nás. Hromová parta tu bude vždy pro Vás všechny,“ reagoval Tomáš Slavata. Osmého ročníku triatlonových závodů se dočkáme zase v květnu.

František Berger, foto: Tanith Sebek

Renata předala kola šťastlivcům z DD Plzeň

Menší výpomoc povolena

Mikis se vzdává své výhry

Přece si nesním medaili

Klokan Ríša zvládal i selfíčka

Vyrovnaný souboj v cílové rovině

Nefalšovaná radost

NEJMILEJŠÍ KONCERT

zaujal i turisty ze zahraničí

Celostátní přehlídka dětských domovů letos proběhla v červnu na Malostranském náměstí v Praze. Pořadatelství se chopil Dětský domov Dolní Počernice, jehož ředitel Martin Lněnička akci moderoval.

Na pódiu mu pomáhal šéfredaktor Zámečku Lukáš Kotlár, který projev překládal do angličtiny, aby si Nejmilejší koncert užili i zahraniční turisté. Mnozí z nich se zastavovali a se zájmem sledovali, co že se to děje.

Hrстка domovů předvedla svá vítězná vystoupení z krajských kol. Děti tančily, recitovaly, zpívaly, hrály na hudební nástroje. Rozhodit se nenechaly trémou ani krátkou průtrž mračen doprovázenou vichřicí. Bavili se vystupující, pozvaní hosté i diváci. A tak lze jednu z posledních předprázdninových akcí označit jako vydařenou.

František Berger

Nejmladší účastník NK

Dívčí sbor

Dolnopočernický švihák Martin Lněnička

Jako na velkém festáku

Romantikovi s kytarou odolá málokterá dívka

Pročitěný přednes básně

Voják si umí zjednat pořádek

Ze záhrobí dorazil Michael Jackson

Mladík obrátil Prahu vzhůru nohama

Moderní kovboj

A vítězem v počtu dívčího publika se stává...

V publiku se mísili kluci a holky z děcáků s turisty

Hanka Kynychová se 14 domovy odstartovala 11. ročník Hejbejte se

Už jedenáct let razí Hanka Kynychová heslo, že pomáhat je normální. Děti v dětských domovech se díky jejímu projektu Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou mohou věnovat různým stylům tance a muzikálovému herectví.

Druhou desítku svého fungování odstartoval Nadační fond Hanky Kynychové velkým tanečním workshopem, který se svými kvalitami mohl rovnat evropským tanečním akcím. Ten pro letošních 14 účastněných dětských domovů proběhl v Praze. Lekce si pro děti připravili kromě Kynychové také přední čeští tanečníci a choreografové v čele s Leonou Qašou Kvasnicovou, Petrou Parvoničovou či Markem Dědíkem známým ze soutěže StarDance.

PROČ S HVĚZDAMI?

„Motivace a vzor jsou pro děti z dětských domovů důležité. Děti musí vidět, že bez práce nejsou koláče, že se musí tvrdě dřít a makat. Je také fajn, že vidí a slyší, že i jejich oblíbení herci a zpěváci mají trému, stejně jako oni. Proto jsem moc ráda, že nás známé osobnosti chodí podporovat a jsou ochotné dětem předávat cenné rady a zkušenosti,“ vysvětlila Hanka Kynychová, proč na každou akci svojí nadece zve známé osobnosti ze světa herectví a hudby. A co poradila dětem například

zpěvačka a hlasová koučka soutěže Tvoje tvář má známý hlas Linda Finková? „Je jedno, jestli se zpěvem budete nebo nebudete živit. Ale vždycky budete vědět, že něco hezky umíte. Že umíte třeba hezky zpívat, a i když budete pracovat v kanceláři, může se vám jednou hodit, že hezky zpíváte. Zkrátka budete umět něco navíc, budete výjimeční. A to platí ve všem, ne jen ve zpěvu, tak na sobě pracujte!“

„Rozhodli jsme se zúročit práci za uplynulých 10 let a dětské domovy budou v listopadu závodit se svými nejoblíbenějšími choreografiemi z průběhu celé historie projektu. Letošní finálová show bude na Žofíně, díky podpoře starosty Prahy 1, díky kterému nás Žofín nic nestojí,“ prozra-

dila pro Zámeček k letošnímu ročníku Kateřina Fingralová, manažerka Nadačního fondu Hanky Kynychové.

Lukáš Kotlár

Účastníci 11. ročníku Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou

- DD Tišnov
- DD Volyně
- DD Frýdek Místek
- DD Plzeň
- DD Vizovice
- DD Pyšely
- DD Lipová u Šluknova
- DD Krásná Lípá
- DD Staňkov
- DD Duchcov
- DD Zlín Lazy
- DD Mikulov
- DD Kašperské hory
- DD Humpolec

Milan Peroutka zpíval dětem

Linda Finková umí dětem poradit, jak správně využívat hlasivky

DD Humpolec si zazpíval s Lindou Finkovou

Návštěva herečky Ivany Jirešové

Latino Dance s Markem Dědíkem ze StarDance

Milan Habán z DD Tišnov s moderátorem Karlem Voříškem

SPRÁVNÁ PĚTKA:

Tábor ve znamení Ligy mistrů

Správnou pětku tvoří kluci a holky z Čeladné, Příbora, Fulneka, Liptálu a čas od času i z Býchor.

I když to z fotek není patrné, letošní tábor Správné pětky byl ve znamení fotbalu, přesněji Ligy mistrů. Čtyři týmy (FC Barcelona, Real Madrid, Arsenal, Paris Saint Germain, se utkali postuně ve čtyřech turnajích.

S fotbalem souvisela i sportovní příprava (závody a bojovky) i dobrá životospráva (všechny týmy se střídaly v kuchyni), ale taky příprava sportovních lékařů (nácvik první pomoci). K tomu všemu táborová pohoda na Myšinci uprostřed lesů...

Flik

Marek (Liptál) a Aleš (Čeladná) jako záchranáři

David (Fulnek) se stal šampionem v netradičním pojetí skoku do výšky

Základem dobrého tábora je dobré jídlo. A kvalitní příprava. V akci Filip (Býchory) a Zdeněk (Čeladná)

Takhle jsem upekl kuřátka, teď je jen uchovat hezky v teple do večere. Hrdý kuchař Roman (Čeladná)

Patrik z Příbora na podání. Sport, tedy hlavně fotbal, byl důležitou součástí tábora

Kapitáni Melany (Čeladná) a Patrik (Příbor) se svými volejbalovými týmy

Na táboře jsme si vyrobili několik her, mimo jiné i obří „člověče“

Oddíl prcků se svými vedoucími Radkou (vlevo) a Bárou

Ze života Open Gate

Změny a stálé jistoty

Nový rok, nové zkušenosti, nový začátek – tohle se honilo hlavou všem studentům, kteří letos přicházeli 4. září branou Open Gate. V naší škole se věci pochopitelně mění. Tento rok máme novou paní ředitelku, také trochu jiný systém každotýdenních assembly (setkávání studentů v divadle), několik nových spolužáků na nižším i vyšším gymnáziu... A spoustu dalších nových věcí. Existují zde ale i věci, které se zkrátka nemění.

Tento rok, jako každý jiný, zde vidím nové tváře dětí z dětských domovů a pěstounských rodin, ať už v primách, tak i nové přírůstky do kolektivů již stávajících tříd. Jako vždy, přístup k těmto dětem (i k ostatním dětem podporovaným nadací) je úplně stejný, jako býval, čili přátelský, nepředpojatý a hlavně stejný jako k ostatním dětem bez stipendia. Dalo by se říct, že tomu napomáhají třeba uniformy (což jistě ano), ale není to jen tohle – prostředí Open Gate a kolektivy tříd zajišťuje, že nějaké znevýhodňování nikomu ani nepřijde na mysl. Vidím to zde každým rokem a jsem za to velmi, opravdu velmi ráda.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

v Open Gate:

23. listopadu 2017

18. ledna 2018

NOVÁ STUDENTKA Z DĚČÁKU

Minulý týden jsem měla tu možnost mluvit s jednou holčičkou z dětského domova, kte-

rá letos nastoupila do Primy A. Soudě podle sebe a mých spolužáků, řekla bych, že v jedenácti letech je celkem těžké odejít ze své školy, zajištěného prostředí a kolektivu kamarádů, a přejít na jinou, často od bydliště vzdálenou školu – ale tahle dívka vypadala vyloženě nadšeně.

Když jsem se jí ptala, jak se jí tady na Open Gate líbí, říkala, že „je tady toho hodně jiného než doma v DD, ale stejně jako doma jsou tady všichni moc hodní a snaží se mi pomoci, když něco nezvládnou“.

Také díky uniformám neřešíme, odkud jsme, ale kým se staneme

Autorka textu Jiřina Porubová

Na OG se učí trochu jinak, nesedíme poslušně v lavicích

NEŘEŠÍ ODKUD JSTE, ALE KÝM SE STANETE

Když slyším tak krásné srovnání domova a Open Gate z úst jedenáctileté dívky, nutí to mě samotnou se zamyslet – jak bych takové dvě instituce, které jsou na první pohled zcela odlišné, mohla srovnávat? Na dívčině komentáři však něco bylo a až později mi došlo, že ani netušila, jakou měla pravdu. Open Gate a dětské domovy se jistě liší svým účelem, založením, prostředím...spoustou věcí. Ale na přístupu lidí je něco jistě podobného. Jak na OG, tak v i dětských domovech se vedení i zaměstnanci snaží vychovat děti v praktické, připravené do života a hlavně rozumné mladé lidi, kteří jednou budou přínosem pro společnost.

Jak v domovech, tak i na Open Gate se neřeší, odkud jste, ale to, kým se stanete.

ŠEST SKVĚLÝCH LET NA OPEN GATE

Neříkám, že tohle musí nutně platit pro všechny DD, ale moc mě potěšilo slyšet, že ve velké většině to tak je. Sama jsem na Open Gate šestým rokem a nikdy, za celou dobu, jsem neslyšela nějaké opravdu zlé komentáře na děti z dětských domovů, což je naprosto skvělá a úžasná věc. Přeji Open Gate i domovům – tedy vedení, vychovatelům i učitelům – aby vytrvaly v takovém duchu, v jakém jsou. Díky za výchovu i vzdělání – má to smysl!

Jiřa Porubová, DD Valašské Meziříčí & Open Gate

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Nový projekt vám pomůže najít brigádu i práci

Milí přátelé ze Zámečku,

moc a moc vás zdravíme a chceme vám připomenout, že na vás stále myslíme – hlavně na ty, kdo se chystají vyzkoušet svoji první nebo už třeba desátou brigádu a hodil by se jim tip na zajímavou příležitost, kde si vydělat. Jsme totiž v kontaktu s mnoha různými zaměstnavateli, kteří pro vás mají brigády se zajímavou finanční odměnou.

Nastoupit můžete právě teď – během školního roku, ale i během prázdnin. I když školní rok právě začal, nebude to dlouho trvat a jsou tady podzimní prázdniny, za chvíli pak vánoční a vám by se mohla nějaká koruna hodit. Zároveň poznáte nové lidi, získáte kontakty a posílení o novou zkušenost se budete do budoucna při hledání nové práce cítit jistější.

Tedy konkrétně:

Máme pro vás novinku v podobě nové personální agentury – projekt pod názvem TO DÁŠ je určen právě pro vás a nabízí vám například tyto volné pozice, které určitě stojí za to vyzkoušet:

- Pozice prodavačky v DM drogerii – v různých prodejnách po celé ČR
- Pozice pokojské či kuchaře v hotelech ve Špindlerově Mlýně, ve Františkových Lázních, v Ostravě, v Olomouci i v Praze
- Výpomoc na stavbách u společnosti Skanska

v Brně, Třinci, Lipníku nad Bečvou, Praze

- Stáž nebo praxe v pražském kadeřnictví Misha Hair

...a spousta dalších možností

Pokud ještě váháte, zavolejte nebo napište a ptejte se úplně na cokoli, pokud jste rozhodnutí, rovnou se můžeme dohodnout, jak postupovat dál.

Vaše Simona

Kontakt na nás:

Simona Petrejová
Nadace Terezy Maxové dětem
simona.petrejova@terezamaxovadedtem.cz
733 782 071

Houby NAHOUBY

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,

každou středu sněž dvacet lentilek, ale jenom červených.

Rybo,

do té doby, než vyjde příští Zámeček, udělej každé ráno dvacet dřepů.

Býku,

do konce školního roku musíš získat minimálně dvacet jedniček.

Štíre,

pravidelně každou neděli si ostříhej nehty na všech dvaceti prstech.

Lve,

o víkendu po obědě si dej dvacet...

Kozorohu,

brzy najdeš na chodníku dvaceti-korunu, až se tak stane, vezmi ji a hod' do nejbližší řeky.

Raku,

odtrhni z ruličky záchodového papíru dvacet čtverečků a schovej si je do kapsy. Brzy je budeš potřebovat.

Střelče,

každý den si dvacet minut zpívej.

Berane,

každých dvacet minut se na někoho usměj. A jestli se ti nechtějí hlídat hodinky, tak se prostě usmívej pořád...

Panno,

slavíme spolu výročí, je tomu přesně dvacet let, co se mi nedaří napsat ti horoskop. Doufám, že se na mě nezlobíš, protože já za to nemůžu, to ty prokletý hvězdy...

Váho,

každý dvacátý den v měsíci udělej nějaký pořádný dobrý skutek.

Milá Zámečata,

Nebo - vepřím připeď - dost dobře vydělat... Z vesmírné observatoře zdraví HELMUT

AŽ PŘEVAŽUJÍ VESELÉ PŘÍBĚHY NAD SMUTNÝMI

Milý Zámečku,

co ti tak popřát ke dvacetinám? Určitě hodně radosti se vznikem každého nového čísla, aby převažovaly veselé příběhy tvých čtenářů nad těmi smutnými a aby všichni, kdo vytváří tvůj papírový i elektronický život, byli plni energie a elánu při tvorbě dalších čísel.

A také přeji, aby ti, co odešli do života, si občas vzpomněli a prolistovali staršími čísly. Třeba právě jejich příběh, reportáž, zamyšlení či básnička se někdy v minulosti objevila na tvých stránkách a je součástí vzpomínek všech, kteří se Zámečkem vyrůstali...

Roman Hrůza, člen redakční rady

ZÁMEČEK JAKO PŘÍTEL, SPOJENEC A PARTÁK

Máme rádi Zámeček a fandíme mu. Vytrvalost, odhodlání, sdílení a naděje. To jsou slova, která podle nás charakterizují tento projekt, který slaví neuvěřitelných 20 let. Zámečku, přejeme ti, aby v tobě děti z dětských domovů nacházely přítele, spojence a partáka i dalších řadu let. A držíme palce celému týmu, aby ho neopouštělo nadšení a každé číslo bylo tvořeno s chutí a potěšením.

Tvoji fanoušci z Mimo domov

**Helmutova básnička
pro Kláru i Tonička**

Už se tak v životě stává,
že uplyne dvacet let,
slunce z nebe více sálá,
v Antarktidě taje led.

Uteklo to jako voda,
Zámeček má výročí,
změnily se vkus i móda,
vrásky stiskly obočí...
Svět se změnil k nepoznání,
až na malý drobeček,
pořád je tu pro nás k mání
nej časopis Zámeček!

Helmut

Před dvaceti lety vznikl Zámeček. Já vím, tuhle informaci jste četli v tomto čísle už mockrát. Takže já to vezmu z jiného konce. Jaký bude Zámeček v roce 2037? My všichni budeme o dvacet let starší. Budeme jiní, plní dalších životních zkušeností.

Co myslíte, budou ještě existovat klasické dětské domovy? Bude v nich více, nebo méně děcek? Budou ještě vycházet papírové časopisy? Bude se smět jíst sladké a koupat v řece? Těžko říct. Necháme se překvapit...

Posledních dvacet let Zámeček rostl do krásy a síly a já doufám, že v tom bude pokračovat i další roky. Že budete časopis nejen rádi číst, ale taky si ho sami psát a tvořit.

Přeji Zámečku a jeho čtenářům další roky radostné existence. A kdyby se náhodou stalo, že Zámeček zanikne, protože za dvacet let už žádné opuštěné děti nebudou a dětské domovy se zruší pro nepotřebnost, bude to ta nejlepší budoucnost, jakou si můžeme přát.

Ondřej Helmut Polák

DUHOVÝ MOST 2017 & 20 LET ZÁMEČKU děkujeme partnerům

